No. 152

SOLDATUL

Foaie de lămuriri și informații pentru ostași

APARE MARȚEA, JOIA ȘI SÂMBĂTA || REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : STRADA SĂRINDAR No. 5-7-9 — BUCUREȘTI

«PRIN SBUCIUM FĂRĂ SEAMĂN, PRIN GREUTĂȚI NEINCHIPUITE, MI-A FOST DAT SĂ GUVERNEZ»

— Proclamația d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, in pragul celui de al treilea an de guvernare —

M. S. REGELE MIHAI I

ROMANI,

Se împlinesc azi doi ani de când destinul zbuciumat al Neamului nostru mi-a pus pe umeri povara grea a celui mai încercat ceas istoric.

Pământul Țării, Statul însuși, temeiurile morale ale existenței noastre erau atunci zdruncinate.

Ne prăvălisem drepturile și demnitatea.

Armata era umilită de o înfrângere nedreaptă și vântul vrajbei cuprinsese totul.

Trecând prin încercările cele mai neobișnuite: prin cutremure, prin frământări nedrepte, prin ierni năpraznice, prin secetă, și purtând un război greu, am izbutit să străbatem cu onoare și încredere popasul greu al celei mai cumplite încleștări pe care a cunoscut-o vreodată istoria lumii.

Mă înfățișez azi din nou înaintea voastră, având conștiința că n'am desonorat cuvântul pe care l-am dat Neamului la 6 Septembrie 1940, atunci când am făgăduit să redau Țării onoarea și desrobirea, să șterg petele neiertătoare ale trecutului și să îndrept Neamul cu un suflet nou spre noui destine.

In fața Dumnezeului strămoșilor noștri, in fața voastră, Români, mărturisesc gândul meu de închinare creștină, pentrucă Dumnezeu m'a învrednicit să pot conduce la Răsărit lupta de desrobire a pământurilor românești și am putut recâștiga numai într'un an, dela fărâmarea lor, pământurile strămoșilor și duce lupta împotriva dușmanilor civilizației și ai liniștei noastre.

Această desrobire a pământului strămoșesc este cea mai mare faptă pe care a putut-o împlini, pentru istorie, generația noastră, spălând greșelile trecutului și propriile sale greșeli.

Fiindcă nu există nimic mai sfânt pentru un popor decât onoarea și datoria de a-și apăra pământurile.

Armatei desrobitoare, eroilor risipiți pe pământurile Moldovei, până dincolo de Nistru, și vitejilor noștri ostași care duc încă povara zdrobitoare a istoriei noastre, și prin sângele lor zidesc, zilnic, drepturi noui pentru Patrie, Neamul le datorește această împlinire.

Deaceea, in pragul celui de al treilea an al domniei Regelui Mihai I, și al guvernării mele, cer Neamului să-și închine toată străduința pentru a purta cu vrednicie mai departe răspunderea unui război greu; și îi mai cer să poarte toată recunoștința Armatei desrobitoare și urmașilor celor ce au căzut.

In încleștarea de azi a lumii, in războiul cumplit pe care trebue să-l trăim, se întemeiază noui așezări la care Neamul nostru trebue să-și aducă toată contribuția lui de sânge, de jertfă și de onoare.

Fiindcă nu se poate împlini nimic fără luptă. Așezările de mâine trebue să ne găsească vrednici.

In această luptă, pe care o purtăm pentru prooriile noastre pământuri, pentru viața noastră de mâine, pentru a ne apăra credința și legea, familia și averea împotriva întunericului din răsărit, noi nu suntem singuri.

Luptăm alături de cea mai puternică armată din lume, de Armata Marelui Reich Național-Socialist German și de aliații săi; și ne rezemăm viața și onoarea pe puterile Axei lângă care am început războiul pentru desrobirea pământului și pentru civilizație.

M. S. REGINA MAMA ELENA

Acest război este propriul nostru război, fiindcă 4 milioane de locuitori ai Regatului și pământurile bătrânei noastre Moldove ne fuseseră cotropite de năvala sovietică.

Dacă nu ne-am fi rezemat ființa națională pe alianța Germaniei și a Italiei și dacă Marea Armată Germană n'ar fi stat chezășie a libertății pământului nostru;

Am fi fost de mult zdrobiți sub năvala hoardelor din răsărit care păndeau ceasul distrugerii noastre și a Europei. Acesta este adevărul.

Urmând legile de onoare ale războiului, noi nu ne-am despărțit de soldații germani care au luptat umăr la umăr, pe pământul Moldovei și la țărmul de sânge al soldatului german pentru pământurile românești, urmăm cu datoria noastră de sânge.

Acest război este tot ceiace a fost mai aprig vreodată pentru Neamul nostru și pentru toate popoarele.

De rezultatul acestui război depinde soarta civilizației.

De aceea, cer tuturora să înțeleagă răspunderea aspră a acestor ceasuri care trebue să apese greu nu numai pe trupurile tinere ale celor care luptă, ci și pe sufletul și puterile Neamului întreg.

ROMANI,

Războiul, cu toate încercările lui, cu toate durerile, cu toate poverile lui, nu ne-a împiedicat să ne facem datoria atât față de Țara rămasă în pace, cât și față de pământurile desrobite de brava noastră Armată;

Basarabia și Bucovina au fost reorganizate.

Judecați înfăptuirile Guvernului care vă vor fi înfățișate pentru a vedea că n'a rămas nimic in viața națională, in care străduința noastră să nu fi trudit zilnic faptă nouă de muncă, voință nebiruită de ordine și de înălțare.

Am făcut pentru agricultură tot ceiace am putut.

Dar iarna grea și un an de secetă ne împiedică să culegem roadele unei neînchipuite străduinți.

Trebue ca toți să privim cu îmbărbătare și această încercare a destinului și, depe acum, să punem chibzuință și măsură zilnică în nevoile noastre, pentruca nimeni să nu sufere și Armata

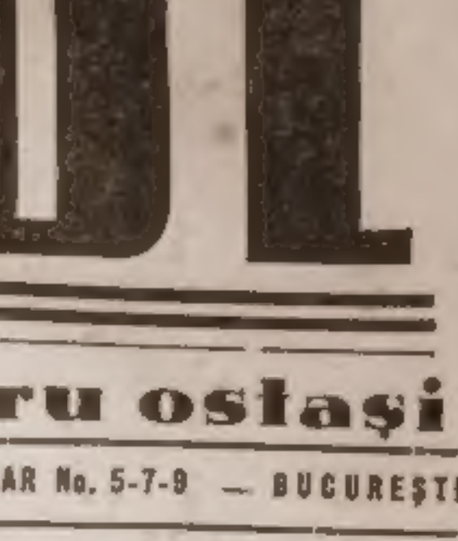

D. MAREȘAL ION ANTONESCU

să-și continue datoria de a ne apăra.

Am ținut producția românească și munca fabricilor noastre cu toate greutățile războiului.

Ne-am străduit prin măsuri de aprovizionare și prin sporirea salariilor să ajutăm pe muncitori;

Iar prin politica de credite și prin importuri de materii prime să înlesnim pe producători.

Am sporit salariile și pensiile și am făcut tot ceiace în împrejurările grele de azi s'a putut împlini pentru ofițeri, magistrați și funcționari.

Școalei i-am dat toată grija și am închinat toată străduința pentru sprijinirea copiilor trudiți ai satelor și orașelor noastre și pentru formarea sănătoasă a unui tineret care trebue să-și facă datoria de a se pregăti cu credință și disciplină, cu muncă și ordine pentru nevoile viitorului.

Am făcut totul, pentruca să sprijinim pe invalizii, orfanii și văduvele Sfântului nostru Război și vom face încă tot ceiace poruncesc dreptatea și recunoștința noastră.

Am continuat cu îndârjire opera de românizare și de izgonire din drepturi a celor cari cotropiseră bogățiile noastre și care au rămas străini de

(Continuare în pag. II-a)

Cetiți în pagina 3-a expunerea d-lui profesor Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului de miniștri, rostită la posturile noastre de radio în ziua de 6 Septembrie 1942, cu prilejul împlinirii a doi ani de guvernare glorioasă a Mareșalului Desrobitor.

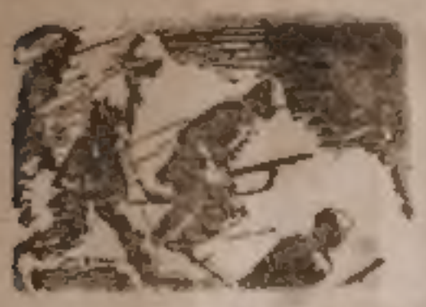

CAPORALUL MIU RUSE, «POLITRIUC»

De cinci zile grupul de cercetare al Diviziei noastre era neîncetat în urmărirea bolşevicilor. Prin munte au trecut călăreţii căpitanului Nicolescu în aceste cinci zile de goană de nesomn şi neodihnă; dar întâmplarea dela Kubanie le va rămâne pentru totdeauna în amintire.

În amurgul zilei de 11 Iulie, grupul poposise pentru câteva clipe la marginea unui colhoz. Oamenii şi-au gustat din plin momentele de linişte. Bolşevicii erau undeva în faţa lor; dar lucrul acesta nu producea nicio îngrijorare călăreţilor.

Pe la orele 7 un călăreţ venit în galop, aduse ordinul de plecare. Plutonul sublocot. Bărbătescu primi misiunea de a încerca rezistenţele inamice ce se presupuneau în direcţia Est, spre satul Kubanie, — aşezat pe râul Serebet.

Împărţiţi în trei grupe — fiecare grupă cu câte o puşcă mitralieră — călăreţii porniră în trap uşor pe direcţia ordonată. Kilometru după kilometru e parcurs, — dar de bolşevici nici urmă. Pe şoselele pustii se vedeau din loc în loc numai resturi de materiale răzleţe din vertiginoasa debandadă. Călăreţii străbăteau ca un fulger două sate, le cercetară şi aflară că ultimele coloane de ruşi trecură numai cu o oră mai înaintea lor.

— Un agent fu trimis să vestească grosul forţelor; ceilalţi porniră mai departe, în galop...

Se întunecase din ce în ce. La o răscruce de drumuri o perdea de salcâmi închidea complect vederea spre satul Kubanie.

Ajunşi cam la 200 metri în faţa liziere, descălecăm, călăreţii încolară goana. Se răspândiră; înaintau acum la pas, cercetând terenul... Deodată, o răpăială scurtă... Câteva gloanţe şuierară ascuţit pe deasupra capetelor lor câţiva paşi, şi o altă răpăială mai lungă îi făcu să se oprească.

Descălecară.

Un ostaş din fiecare grupă fu trimis cu caii în urmă; în faţă de trăgători, călăreţii îşi continuară înaintarea.

Sublocotenentul Bărbătescu strigă de câteva ori Ruşilor să se predea. Dar bolşevicii răspunseră cu focuri de armă.

Se întunecase deabinelea. Bolşevicii aruncau din când în când rachete; la lumina lor, deschideau un violent foc de arme automate.

În pauzele dintre rachete călăreţii înaintau cu paşi scurţi. Mai rămăsese vreo 80 metri până la liziera. Focul bolşevicilor, devenea din ce în ce mai violent, iar înaintarea călăreţilor mai anevoioasă.

Sublocotenentul ordonă grupei comandate de caporalul Miu Ruse să încerce a se strecura în stânga liziere, iar celelalte grupe să facă acelaşi lucru prin dreapta — el rămânând cu cea de a treia grupă să ţină de front pe bolşevici.

Grupele porniră, — orientarea fiind uşoară, cu tot întunericul ce plutea. Flăcările scurte ale armelor se distingeau perfect. După un ocol de cir. ca 500 de metri, cele două grupe călăreţe pe flancurile liziere, Bolşevicii nu observaseră nimic.

Ceasul arăta ora 2... La orizont, o geană roşiatică prindea a se mări din ce în ce.

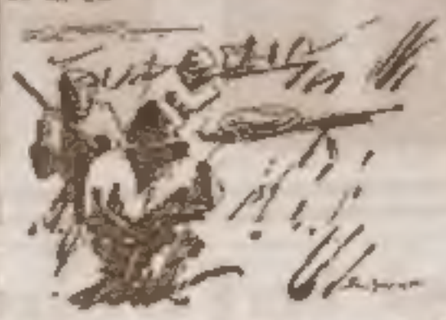

Sublocotenentul trase o rachetă. Era semnalul. Cele două grupe din flancuri deschiseră focul apoi şi grupa din faţă. Lupta dură câteva minute, — apoi bolşevicii din aripa unde se găsea grupa lui Miu Ruse o luară la fugă către centrul liziere.

Mişcările Ruşilor se vedeau din ce în ce mai lămurit. Erau cam două pluioane armate cu mitraliere brandtiori şi pistoale automate; iar întreaga liziere era amenajată cu adăposturi şi şanţuri de comunicaţie.

În timp ce celelalte două grupe, fiecare sub foc necontenit liziera, Miu Ruse îşi împinse grupa până în spatele bolşevicilor, deschizând brusc focul. Surprinşi de gloanţele primite din spate, câţiva bolşevici ridicară mâinile în sus. Sublocotenentul Bărbătescu profitând de zăpăceala lor, făcu un salt svârlind o grenadă. Din toate părţile călăreţii strigau ruşilor să se predea. Se văzu atunci care era motivul rezistenţei lor. Un „politruc" (comisar politic) armat cu un pistol mitralieră alerga din grupă în grupă, dela om la om, silindu-i să continue lupta. Miu Ruse fu însă mai repede decât el. Smulse puşca-mitralieră dela camaradul său şi trase. Politrucul împreună cu alţi doi se prăvăliră, loviţi de moarte. Rămaşi fără comandant, câţiva dintre bolşevici o luară la fugă către sat, urmăriţi de gloanţele călăreţilor. Alţii, — 40 la număr svârliră armele şi se predară.

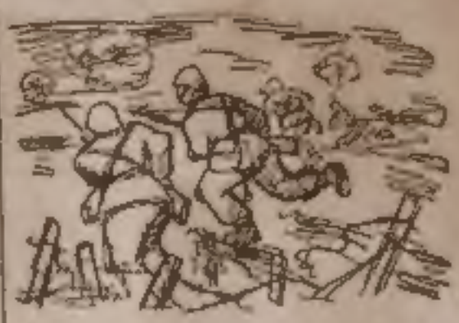

Caporalul Miu Ruse, — dintr'un salt, — fu în grupa unde văzuse poliţrucul prăvălindu-se. Un telefon de campanie, sbârnâi prelung. Ridică repede receptorul, ascultă câteva clipe apoi duse degetul la gură cerând liniştea camarazilor. De partea cealaltă a firului un căpitan bolşevic cerea noutăţi. Miu Ruse înţălase (de când toţi umblă prin „pulberăriile ostea" — cum le zice el) ruseşte. Se înfiripă următorul dialog.

— Tovarăşe Nechita, tu eşti?

— Eu...

— Cum o situaţia?

— Foarte rea. Românii ne-au atacat cu forţe mari. Am pierderi mari. Am mai rămas numai câţiva, ce să facem?

De partea cealaltă a firului se auzea cum bolşevicii se sfătuiau. Apoi din nou acelaş glas răspunse:

— Mai rezistaţi un sfert de ceas până vine o maşină să vă ia! Apoi veniţi!...

— Vă aşteptăm!...

În tot acest timp, caporalul Miu Ruse traducea sublocotenentului Bărbătescu ceeace spunea bolşevicii. Călăreţii se avântară pe vale către sat. Maşina ce venea pentru a lua pe „Nichita" şi ceilalţi bolşevici se opri. Un rus scoase o clipă capul afară, se uită apoi înapoi şi porni într'o goană nebună de fugă. Orice sforţare a călăreţilor era inutilă.

Sublocotenentul Bărbătescu dădu ord'n de repaos. În glumă, un ostaş îi făcu pe Miu Ruse „politruc"... şi „politruc" îi rămase numele!

De altfel Miu-Ruse nu e de fel amărât de porecla pe care şi-a câştigat-o. Ne replică râzând:

— N'am fost eu un sfert de ceas *„tovarăşul Nichita"*? Păi atunci?!

Kubanie 12 Iulie 1942

Cap. ş. r. Radian Eugeniu
Reporter de război P. P.

MOARTEA DELA DIEPPE

Cum a fost respinsă incercarea de debarcare britanică

de IOACHIM EICHEN
Corespondent de război

Ne aflăm la postul de luptă al unei unităţi de infanterie şi trăim ultimul act al dramei de la Dieppe. Bombardiere germane distrug neîncetat mici vase cu cari englezii caută să se retragă dintr'un loc. Alte avioane de luptă germane atacă sub scutul avioanelor de vânătoare Focke-Wulf vasele cari aşteaptă afară în larg, pe ultimii fugari. Un vas mare de transport arde. Un fum negru, greu se ridică apoi şi suporiă interminabilele atacuri.

Ziua dela Dieppe a fost o zi scurtă de luptă pentru toate armele. Dimineaţa, în zori, britanicii au venit — bombardierele lor încercând să distrugă aeroporturile germane din apropiere. Vasele sunt pe mal, învăluite în ceaţă artificială. Artileria de coastă nimiceşte deja mai multe bacuri şi vase de atac. Câteva tancuri debarcaseră dupe vasele speciale şi căutau să înainteze, trăgând din răsputeri.

Dar încă din aceiaşi clipă soarta s'a întors împotriva englezilor. Nu reuşiseră să distrugă aeroporturile aşa că avioanele noastre de vânătoare şi bombardierele s'au năpustit asupra englezilor. Artileria diviziei a fost repede alarmată şi imediat a început să se verse asupra trupelor debarcate o ploaie de foc. Era iadul pe pământ. Tancuri, cari nu ieşiseră bine din apă, explodau, începeau să ardă. Vase mari şi mici erau aruncate în aer. Totuşi câteva mii de oameni au reuşit să debarce pe mal. Ei şi de astă dată erau şi acum înarmaţi până'n dinţi, cu revolvere automate şi mitraliere uşoare. Trupele de atac aveau cutite speciale, grenade de mână şi explozibile de toate formele.

Apoi a început lupta şi pentru noi infanteriştii. Aici ca şi în alte locuri de pe coastă, erau cantonaţi luptători experimentaţi, foşti pe frontul din răsărit. Puţinele tancuri cari reuşiseră să treacă de mal au fost atacate şi pitice, într'o grea luptă de infanterie, britanicii au fost respinşi cu mari pierderi.

Între timp în diferitele spaţii aeriene se desfăşurau aprige lupte aeriene. Vânătorii intervenau şi în luptele de pe sol. Sus pe cer lupta era în toiu.

Pentru fiecare din cei cari trăiau această luptă grandioasă, bubuitul tunurilor şi explozia bombelor era de neuitat. Timp de ore întregi moartea şi nimicirea se întinsese peste cele câteva locuri unde se aflau englezii. Acum aceste trupe inamice fac o ultimă sforţare de a scăpa măcar, pe cât se poate, din acest iad. Învăluite într'o ceaţă deasă, se apropie de mai vase speciale, acompaniate de distrugătoare cari împrăştiau un foc groaznic. Dar şi ele au căzut pradă focului distrugător al artileriei sau aviaţiei noastre.

După amiază lupta s'a hotărît. Debarcarea celor câteva mii de englezi a fost complect respinsă. Sute de răniţi şi morţi acoperă strandul, şi străzile sau plutesc pe apă. Cam vreo 1500 dintre ei iau drumul prizonieratului, complect epuizaţi, fără speranţă, mulţi cu uniformele în zdrenţe. Şi cu toate acestea aceşti soldaţi pe cari i-a sacrificat Churchill erau soldaţi de elită, din regimentele Royal Hamilton şi Essex. Toţi erau camarazi bine făcuţi şi voinici. Razzori se afla printre ei un ca-

Profiluri de eroi

SUBLOCOTENENTUL I. V. CHELARU

Eroismul învăţătorului Sublocotenent I. V. Chelaru, şi contribuţia lui de sânge se adaogă la patriotismul de minunate fapte şi de măreţe jertfe ale învăţătorimii române, căzut pe câmpul de onoare pentru Ţară, Rege şi pentru biruinţa Crucii.

Măreaţă va fi pagina pe care învăţătorii români — apostolii şi luminătorii satelor în timp de pace şi ostaşii Ţării, dârzi ca toţi ceilalţi ostaşi în timp de război — o scriu cu sângele lor în cel mai sfânt capitol al istoriei noastre.

La fel cu ceilalţi eroi, sublt. I. V. Chelaru nu şi-a precupeţit nici o clipă viaţa lui, dând întotdeauna pildă vie, a fost primul în faţa plutonului său şi cel dintâiu în faţa morţii.

Acolo a căzut, vitejeşte, exemplu de curaj şi abnegaţie. În ziua de 7 August 1942, pe înălţimile dela Nord de satului Schirotschenka, în faţa Iaiskului.

Pornise cu acelaş elan, ce-l caracteriza, în noua misiune, pe care grupurea o primise la Orlowka, chiar în timp ce Divizia de Cavalerie o ar, măreaţă, adrohind retragerea inamicului dela Don spre Kuban şi când Iaiskul răsărise ca un cui în coastele noastre.

Grupurea porneşte în ziua de 6 August în curăţirea peninsulei, dar înainte de a ajunge la porţile oraşului Iaisk, înaintarea este oprită de o rezistenţă puternică organizată pe înălţimile nord—vest ale satului Schirotschevka — şi aci — ca în arătea păşi — inamicul este fortificat şi stăpâneşte perfect din zecile de cazemate tot câmpul de bătaie.

E un adevărat prăpăd de brandtiori şi focuri de arme automate, iar cazematele trebuie luate cu asalt.

Escadroanele Grupării porneşte la atac. Sublt. I. V. Chelaru, Comandantul Batalionului II din Escadronul I, este la locul lui, în fruntea Plutonului, conduce cu sânge rece atacul şi dirijează cu destoinicie focurile. Dar deslănţuirea inamică este impetuoasă şi drumul spre cazematele caremate din faţă, din cale afară de greu.

Sublocotenentul însă nu pregetă. Îşi îmbărbătează, cum a făcut-o de atâtea ori, oamenii şi mereu în fruntea lor, avântat, despică drum în ploaia de brandtiori şi obuze.

Nici moartea nu-l mai poate opri pe aceşti bravi călăreţi. Până la cazemată mai sunt optzeci sau o sută de metri, glasul sublt. I. V. Chelaru creşte şi cu el şi cel ai luptătorilor lui: în picioare, glasul lui îndeamnă încă-odată, încă-odată îmbărbătează înainte de a se arunca să strângă gâtul viperelor, dar în clipa aceea, o rafală de mitralieră îl prinde în mijloc. Bravul învăţător I. V. Chelaru, în timp ce călăreţii lui trec printr'o ceaţă deasă înainte, cade ca un erou cu trupul ciuruit de gloanţe.

But. Leontin Brudaşcu
Reporter de război P. P.

CUM A CĂZUT IAISK-UL

Toată arma şi toată primăvara, corpul nostru de cavalerie a străjuit malurile Mării Azov. Sectorul de pază se întindea dela Budimowka la Taganrog.

Tentativele de debarcare ale sovieticilor nu mai conteneau. Aproape toate încercările plecau dela Iaisk, — acest fort aşezat pe celălalt ţărm al Mării Azov — atât de bine cunoscut de aviaţia şi marina noastră... Încercările de debarcare au devenit cu atât mai vehemente şi mai îndrăzneţe cu cât era mai ameninţată situaţia bolşevicilor în Azov. Hărţuielile acestea insistente au culminat în încercarea de debarcare din 16 spre 17 Iulie dela Naidenow, şi prin încercarea dela Marupol din 4 August.

Iaisk-ul ajunsese un ghimpe veninos în ochiul luptorilor. Călăreţii fierbeau de nerăbdare. Din clipă în clipă, ar fi trecut marea într'un salt înaripat, pentru a se răfui. Dar trebuiau să se mulţumească cu puţinele tovarăşului iubit, — calul — şi nici ceasul nu sosise încă.

Instărşit, pela 1 August, deslegarea mult aşteptată sosi. — Şi prin spărtura dela Rostov, urmărirea inamicului se dezlănţuie în goană năprasnică. Dela Orlowka Roşiorii modoveni dela nord în frunte cu Lt. Colonelul C. Vladimir, aplecaţi pe gâtul cailor purced în mare goană spre Iaisk.

În dimineaţa zilei de August, în clocla focului de artilerie şi de mitralieră inamic, sub protecţia văluiului de foc al artileriei noastre, bravii pionieri germani, în sau fulgerător, încep să străpungă fâşiile oraşului, pentru a deschide drum călăreţilor. Grupă de grupă şi om de om, escadroanele manevrează pentru a încolţi oraşul. În salturi rapide şi scurte, ca nişte bolizi de foc, ai noştri încep să împânzească liziera. Focul inamicului se varsă din şuri de iad. Vor să oprească cu orice preţ — înaintarea trupelor noastre, pentru a câştiga timpul necesar străgerii pe mare. Momentul acesta hotărîtor începe să fie din ce în ce mai greu. — şi atunci artileria noastră grea, cu o lovitură extrem de bine plasată, aruncă în aer depozitul de benzină. Din pământ răsare ca în basme un gheyser uriaş de flăcări şi fum. Urmează o detunătură asurzitoare ce zguduie întreg oraşul din temelii. Alături a explodat şi depozitul de muniţiuni. Gemea pământul şi urla zarva într'o panică de neînchipuit ce se lăsase peste tot în rândurile inamicului. Înainte ca cineva să-şi fi putut reveni din prima zăpăceală, — călăreţii noştri pătrund victorioşi în Iaisk. Alături de ei pionierii germani, în frunte cu Locot. Herlag, care, deşi rănit, luptă până în sfârşit.

În vacarmul haotic al încleştării, învăluiţi în mantalele de flăcări şi fum, — călăreţii îşi fac bejania profeţilor şi pierderiior. Sublocotenentul erou Chelaru, din acest brav regiment a plătit cu sângele vieţii sale această victorie românească.

În aceiaşi zi, la orele 18 căzu Krasnodarul, iar cu un ceas mai târziu Maikopul.

Sit. rez. Mihalca Vasile

DOI ANI DE GUVERNARE A MAREŞALULUI ANTONESCU

„Credinţa noastră întovărăşeşte in această clipă cu devotament şi gratitudine pe ostaşii Patriei care continuă să-şi facă datoria, slujind istoria noastră".

Expunerea făcută de d. prof Mihai Antonescu, vice preşedintele consiliului de miniştri la posturile noastre de radio

Cu prilejul împlinirii a doi ani de guvernare a regimului Mareşalului Ion Antonescu, d. Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de miniştri, a făcut, la posturile noastre de radioemisiune, următorul expozeu:

ROMÂNI,

La capătul guvernării de doi ani a Mareşalului Antonescu, Guvernul Ţării înfăţişează opera Mareşalului şi propria sa străduinţe dinfaţa acest popas stăruitor şi sfânt al încercărilor, luptei şi desrobirei noastre.

Istoria de mâine va judeca sbuciumul şi împlinirile de azi. Istoria singură.

Înfăţişarea înfăptuirilor Guvernului ne îngăduie deci să arate Ţării nici judecăţi premature, nici înfăptuiri pe care numai istoria le poate cântări.

Dar avem datoria să slujim pe Mareşalul Antonescu, înfăţişând Românilor, simplu şi credincios străduinţa regimului său de doi ani.

Opera Mareşalului Antonescu nu este o simplă administraţie.

Mareşalul Antonescu nu a guvernat în timp de pace şi în împrejurări obişnuite.

Mareşalul Antonescu a fost la 6 Septembrie 1940 pe umerii lui de soldat, destinul unui Neam şi al unui Stat, în clipa cea mai sfâşietoare a istoriei noastre.

Graniţele ne erau prăbuşite şi valuri de Români alungaţi peste trupul Ţării.

Sufletul Neamului era înfrânt şi stins.

Statul era desorganizat.

Plăteam scump ani de întuneric.

La graniţe ne păzeau primejdii de cotropire.

Ceeace trebuia să înfăptuiască Mareşalul din primul ceas era nu numai să salveze Statul, dar şi să scoată din ruinele trecutului temeiii din viaţă pentru siguranţă şi viitorul nostru de totdeauna.

I. MONARHIA

Cel dintâi act al învierii de Stat a Mareşalului a fost să redea Monarhiei prestigiul şi rostul ei istoric.

Pentrucă Monarhia este şi trebuia să fie pentru Neamul nostru temeiul unităţii naţionale şi simbolul continuităţii noastre istorice.

Prin opera Mareşalului Antonescu azi Monarhia este reînzestrată în misiunea ei istorică, în rolul său de simbol al aspiraţiilor naţionale, cumpănă a dreptăţii istorice şi instrumentul al veşniciei noastre.

Azi, M. S. Regele Mihai I ieşirăm în al treilea an de domnie.

Cel dintâi an al domniei Lui a fost sfinţit de lupta dezrobitoare şi de sângele ostaşilor noştri cari au spălat frunţea Ţării şi tronului.

Lângă El străjuieşte datoria şi tradiţiile monarhice, M. S. Regina Mamă Elena, care îşi face din asfinţitul unei vieţi încercate închinare credincioasă pentru rostul de azi şi de mâine ale Fiului Său.

Neamul nostru îşi pune toată nădejdea în misiunea Monarhiei, care trebue să-şi continue înţelepciunea tradiţiei vechi de Regele Carol I, odată cu Regelui însuşi.

II.-POLITICA EXTERNĂ A MAREŞALULUI.-RĂSBOIUL DE APĂRARE ŞI DESROBIRE A PĂMÂNTURILOR ROMÂNEŞTI

Dacă Monarhia este trunchiul de lumină a unui Neam, pământul Ţării este sufletul lui însuşi.

La 6 Septembrie 1940, ostaşul care luptase pentru zidirea drepturilor Neamului nostru, primeşte în pieptul răsunderilor sale, elibrarea însângerată a pământurilor robite şi desonorate.

Mareşalul Antonescu a jurat din primul ceas să redea Neamului drepturile şi onoarea.

Şi Mareşalul şi-a ţinut cuvântul.

La pâlnia războiului european, singuri, neînţeleşi şi loviţi, noi aveam datoria să ne reatârnăm fruntea, să ne spălăm desonorarea şi să ne recâştigăm drepturile.

La graniţa noastră din Răsărit păzeau însă cotropitoare domnia întunericului.

Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, călcând dreptul gliilor, libera voinţă a Poporului Moldovenesc ca şi obligaţiunile convenţionale, cotropise Basarabia, Bucovina şi regiunea Hertza a Moldovei noastre.

26 de divizii de infanterie, 6 divizii de cavalerie şi 14 brigăzi motorizate, însumând 300.000 oameni, apăsau frontiera noastră din Răsărit, prepătând agresiunea asupra Europei pe trupul nostru.

În toamna anului 1940, au ocupat brutal patru ostroave pe Dunăre; frontiera ce era zilnic atacată şi vasele fluviale sovietice încercau să pătrundă cu forţa în apele româneşti. După ce guvernul sovietic căpătase formal controlul traficului Dunării noastre maritime.

În aceste ceasuri de primejdie, Mareşalul Antonescu a rezemat pământul şi onoarea noastră pe singura putere militară care sfâşia de veghe în Europa, pe Axă, singura forţă politică ce se opunea şi se mai pune şi azi împotriva bolşevismului şi pe forţa Marii Armate Germane.

Aderarea României la Pactul Tripartit, la 23 Noembrie 1940, urmată de înţelegerea deplină şi caldă faţă de Marele Conducător al Germaniei Adolf Hitler, Ducele Mussolini şi Mareşalul nostru, consolidată prin vizitele dela Berlin şi Roma, au îngăduit Armatei Marelui Reich German să fie chezăşia pământurilor şi existenţei noastre.

La 22 Iunie 1941, Mareşalul Antonescu a unit spiritul realist al politicei sale externe cu voinţa de luptă a bravei noastre Armate, folosind cel dintâi prilej care ni se deschidea pentru a ne apăra şi a ne recâştiga pământurile Moldovei cotropite.

Patru milioane de locuitori, Români ai noştri din Răsărit, aşteptau ceasul desrobirii.

Trebuia să îi dăm.

Războiul nostru, politica noastră externă nu sunt acte de agresiune şi de imperialism, ci de conservare naţională şi de apărare a instituţiilor noastre.

Politica noastră externă este politica pământului şi unităţii noastre.

Iar războiul nostru este o luptă naţională care respectă legea strămoşească şi împlineşte, prin generaţia de azi, tradiţia lui Ştefan cel Mare şi a lui Mihai Viteazul datoria noastră de margine care am s

D. PROF. MIHAI ANTONESCU

părat în Carpaţi şi la Dunăre, întregitatea noastră, civilizaţia Europei, familia şi prosperitatea.

Mareşalul Antonescu şi-a luat astfel datoria de ostaş şi de român, ordonând trupelor la 22 Iunie 1941 să treacă Prutul.

Umăr la umăr cu bravele armate germane, noi am luptat pentru dreptul nostru; şi urmând legile de oţel ale războiului şi istoria trecutului nostru de luptă, continuăm acest război.

La 25 Noembrie 1941, Guvernul Român a aderat la pactul anticomunist în Congresul dela Berlin, prezidat de d. von Ribbentrop.

Ne-am legat astfel un nou mal prin sânge, dar şi prin credinţa noastră, de frontul european împotriva comunismului.

Era datoria noastră.

Dacă Rusia sovietică ar fi putut, cu forţa ei militară, pregătită în spatele firmelor pacifiste, să devină stăpâna Europei, continuându-şi agresiunea începută pe trupul nostru, pe trupul Finlandei şi al Ţărilor Baltice, în 1939—1940, fatalitatea noastră, fiinţa şi civilizaţia noastră ar fi fost distruse; şi pentru Europa ar fi început o epocă mai întunecată decât aceea a Evului Mediu.

Războiul acesta a fost o reţinere pentru noi înşine şi este o afirmare naţională în afară.

El a arătat, prin vitejia ostaşilor noştri, că popaul întunecat din 1940, Neamul Românesc nu-l merită şi că noi nu suntem făcuţi să fim nici robi, nici să ne trădăm strămoşii.

Urmând această politică externă, noi am înţeles cu Germania Führer-ului Adolf Hitler şi cu Imperiul Italian al Regelui Împărat şi al Ducelui Fascismului, o colaborare în muncă şi de organizare, pentru a putea continua revoluţia naţională a Mareşalului Antonescu.

Colaborarea politică s'a desfăşurat şi pe plan economic.

Acordul din 6 Decembrie 1940 cu Germania a organizat credite de miliarde, pe care le-am sporit ulterior, făcând astfel nu numai să continuăm înarmarea Armatei noastre, dar şi să putem da producţiei mijloacele de viaţă, cu toate greutăţile războiului.

Am comandat în Germania materii prime, maşini şi unelte agricole de peste 28 miliarde lei, care ne-au ajutat să ne sprijinim producţia agricolă şi industrială.

Astfel, schimburile noastre internaţionale cu Germania şi Italia, au ocupat majoritatea operaţiilor noastre de export şi import.

Politica economică a continuat legăturile comerciale în afară de Germania şi Italia, cu Elveţia, Turcia, Franţa, Danemarca, Portugalia, Finlanda, Suedia, Bulgaria, Croaţia şi Slovacia, cu care am încheiat convenţiuni sau acorduri economice.

În afară de politica legată de puterile Axei, România şi-a desvoltat legături cu toate ţările latine şi a îngrijit raporturi culturale cu Slovacia şi Croaţia.

Suntem legaţi de brava Finlandă prin primejdia, suferinţa şi lupta comună din răsărit şi vom păstra aceste legături, care sunt o comunitate de destin, alături de marea forţă germanică, împotriva comunismului slav.

Deasemenea, cu Bulgaria, Regatul înţeleptului Rege Boris, România păşeşte la valorificarea vecinătăţii pe care au aşezat-o veacurile şi Dunărea nu o poate despărţi.

Aceasta a fost şi este politica noastră externă.

Ea a fost întemeiată de Mareşalul Antonescu, mai ales prin lupta Armatei noastre, care ne-a apărat pământul şi viitorul dreptăţilor.

Sunt sigur că toţi Românii simt şi înţeleg că Mareşalul Antonescu nu poate să trădeze dreptăţile acestui Neam şi că lupta lui mare, ca şi străduinţa zilnică a Ministerului Afacerilor Străine al Regelui slujesc credincios datoria noastră de a apăra soarta Românilor de pretutindeni şi credinţele unui Neam care şi-ar trăda istoria dacă ar face altfel.

III.-Românizarea

Pentru a urmări şi pe plan istoric apărarea Neamului nostru, Mareşalul Antonescu a scuturat proprietatea românească de văscul străin şi a redat patrimoniului naţional şi elementelor de muncă ale societăţii româneşti dreptul la independenţă, prin românizarea proprietăţii.

Această acţiune de românizare ne-a ajutat întâi să ne facem datoria faţă de refugiaţii de pe pământurile româneşti, care sunt încă cei mai loviţi dintre Români şi al căror sorţii este o datorie naţională, pentru care Guvernul a făcut tot ceeace a putut până azi va continua încă să facă.

Pentru a reaşeza Neamul Românesc într'o ordine sănătoasă, pentru a reda burgheziei şi elementelor muncii româneşti drepturile, înlăturând rolul covârşitor al evreilor din viaţa economică. Mareşalul Antonescu a înfăptuit reformele legislative de românizare.

Prin legile din 9 Octombrie şi 17 Noembrie 1940, s'au trecut în patrimoniul Statului proprietăţile rurale evreeşti; prin legea din 4 Decembrie 1940, vasele şi plutitoarele de orice natură ce aparţineau evreilor; iar prin legea de la 28 Martie 1941, s'a trecut la exproprierea imobilelor urbane stăpânite de evrei.

În temeiul acestor legi au trecut în patrimoniul Statului următoarele bunuri:

Proprietăţi rurale: 52.527 ha, 28.147 ha. teren arabil, 2335 ha. vii, 367 păduri, etc.;

113 fabrici de cherestea;

343 bunuri industriale, din care 260 mori şi 83 alte industrii;

152 vase plutitoare, care au şi fost date în folosinţa Subsecretariatului de Stat al Marinei;

30.691 imobile urbane.

La acestea mai trebuesc adăugate circa 500.000 ha. şi 193 bunuri industriale ale repatriaţilor.

Pentru administrarea acestor bunuri s'a înfiinţat, prin legea de la 3 Mai 1941, Centrul Naţional de Românizare.

Până la atribuirea definitivă a proprietăţii acestor bunuri, ele au fost valorificate prin arendări şi închirieri. Punerea lor în folosinţă în acest mod este o primă parte de românizare, întrucât arendările şi închirierile se fac numai la Românii etnici.

Bunurile arendate şi închiriate de C. N. R. din exproprierea evreilor au adus un venit anual de lei 2.016.482.959.

În vederea aşezării definitive a Românilor în averea românească ce le era uzurpată, legea din 27 Martie 1942 pentru administrarea şi lichidarea bunurilor expropriate dela evrei, a stabilit norme definitive în această privinţă, în cadrul unei ordini de preferinţă, în care făuritorii reîntregirii naţionale, eroii Războiului Sfânt, au fost aşezaţi în primul rând.

În vederea românizării vieţii e-

(Continuare în pag. 4-a)

M. S. Regele şi Mareşalul-Desrobitor pe front

DOI ANI DE GUVERNARE A MAREȘALULUI ANTONESCU

V. — ARMATA

Armata este aceea care a dat Neamului nostru sub regimul Mareșalului Antonescu cea mai mare contribuție națională.

El îi datorăm ordinea, desrobirea și onoarea noastră.

Din primele ceasuri, Conducătorul și-a închinat acțiunea lui reorganizării Armatei, înzestrării ei cu mijloace moderne de luptă, reorganizării producției de armament, echipamentului și aprovizionării.

Pentru a-și împlini rostul său istoric Armata a fost sprijinită cu toate mijloacele de care a dispus Statul.

Comenzile de materiale au atins în ultimii doi ani 130 miliarde lei, reprezentând 70% din totalul comenzilor de înzestrare a Armatei între anii 1924—1940: deci, în doi ani s'au comandat materiale mai mult decât dublul comenzilor din cei 17 ani precedenți.

Pentru instrucția Armatei s'au înființat centre de instrucție pentru toate armele.

Au fost reorganizate școlile de ofițeri activi.

Au fost trimiși ofițeri la stagiu în armata germană și s'au trimis în Germania tineri pentru a urma școlile de ofițeri activi.

Liceele militare au fost reorganizate.

Armata a fost echipată.

Statul a cheltuit pentru invalizi, orfani și văduve de război suma de 154.285.598 lei.

S'au plătit ajutoare militare pentru familiile mobilizaților, începând dela 1 Februarie 1941, în valoare de 5.218.589.837 lei.

Pentru spitale militare răniți, etc. s'a dat suma de 402.553.448 lei.

S'au făcut investiții de 748.584.000 lei și plăți de rechiziții în valoare de 186.352.000 lei.

Pensiile militare și ajutoarele plătite dela 1 Aprilie 1942, s'au ridicat la suma de 965.850.000 lei, pe lângă ajutoarele date ofițerilor și subofițerilor în care a contribuit Casa Ofrii cu suma de 1.327.556.530 lei.

S'au creiat dispensare de circumscripție.

S'a mărit aleatoriu de echipament al Armatei.

S'a mărit alocația de hrană a militarilor și s'au acordat alocații de hrană și funcționarilor civili ai Armatei.

Două cămine noui pentru ofițeri au fost create. Deasemenea, Eforia Școlilor și a Invățăm.

Alocația de hrană a trupei a fost mărită.

Aprovizionarea și producția pentru Armată au fost complet reorganizate.

Armata și-a dat concursul la executarea muncilor agricole și la acțiunea de aprovizionare.

S'au creiat centre de mobilizări pentru iarna și centre de reconvalescență (la 181.395 persoane) pentru industrie și 157.684 persoane și la 111.437 de funcționari și agenți administrativi.

Activitatea de investiții pentru opera de înzestrare a Armatei și pentru producția siderurgică a fost deosebit de intensificată.

Producția siderurgică a Țării a sporit cu 50% față de cea normală: din aceasta 25% a fost absorbită de Armată și 62% de economia națională și de comerț.

Armata și-a făcut datoria față de Țară și față de istorie. Nici o jertfă nu este prea mare pentru ostirea noastră. Opera de înzestrare continuă.

VI. - FINANȚELE

Opera de redresare financiară a Statului nostru după grava încercare din 1940 și pentru adaptarea la starea și nevoile războiului a fost între cele mai grele.

Sprijinită pe încrederea contribuabilor, rezemate pe o politică de economie și de disciplină a încasărilor și a cheltuelilor. Finanțele au putut totuși să străbată marile greutăți de azi.

Restabilirea unei bune ordine financiare, finanțarea războiului și realizarea unui plan economic de investiții productive, acestea au fost principalele obiective ale politicii financiare a guvernului.

Economisirea sporă a banului public; suprimarea combinațiunilor inutile și costisitoare; controlul operațiunilor devizelor și cenzura suprasolvare a cheltuelilor Statului au fost principalele elemente ale tehnicei financiare.

In exercițiul 1940-1941 evaluările inițiale ale veniturilor Statului au atins următoarele cifre: la bugetul ordinar 37.596.000.000 lei; la bugetul F. A. N. 12.000.000.000 lei; la bugetul F. N. A. M. 2.285.000.000 lei.

Incasările totale au depășit aceste previziuni cu peste 7 miliarde lei: la bugetul ordinar 40.977.000.000 lei; la bugetul F. A. N. 14.310.000.000 lei; la bugetul F.N.A.M. 2.306.000.000 lei.

In cadrul execuțării acestui buget s'au acoperit cheltuelile de înzestrare a Armatei, cheltuelile excepționale și ajutorarea refugiaților din teritoriile deslipite și a familiilor concentraților.

Bugetul pe exercițiul 1940-1942 cuprinde următoarele evaluări inițiale: buget ordinar 44.577.000.000 lei; bugetul special al Apărării Naționale 16.000.000.000 lei.

Incasările au depășit evaluările inițiale.

Bugetul ordinar 66.574.000.000 lei. Bugetul special al Apărării Naționale 19.958.000.000 lei.

S'au plătit în acest timp salariile, pensiile, și toate cheltuelile de materiale, cheltuelile de înzestrare a Armatei și cheltuelile excepționale și de ajutorarea familiilor concentraților.

Totalul plăților a atins: bugetul ordinar 34.113.000.000 lei; bugetul special al Apărării Naționale lei 14.300.000.000 lei.

S'au realizat excedente la bugetul ordinar 32.411.000.000 lei.

La bugetul special al Apărării Naționale 4.698.000.000 lei.

Aceste excedente importante au alimentat planul financiar din care s'au suportat cheltuelile războiului.

In ceea ce privește executarea bugetului în primele 4 luni ale anului financiar în curs se constată că încasările bugetului ordinar au atins suma de 31.568.000.000 lei depășind cu 10.720.000.000 lei cota aritmetică a evaluărilor inițiale; iar cheltuelile bugetului ordinar au fost ținute prin severe economii, sub cota aritmetică a creditelor inițiale permițând un excedent de 17.565.000.000 lei.

In ce privește finanțarea războiului, ea a făcut obiectul unui plan de finanțare care a permis acoperirea cheltuelilor excepționale fără adâncirea deficitului Statului.

In cursul exercițiului 1941-1942 primul an de război, resursele tezaurului a totalizat 160.2 miliarde lei.

Statul Român a acoperit cheltuelile de război în proporție de 53.7% cu impozite, 20.6% cu împrumuturi, 24.2% cu emisiuni și 1.5% cu mijloace speciale.

Această proporție este din cele mai avantajoase față de celelalte state aflate în război.

Cheltuelile totale ale României în exercițiul 1941-1942 au atins suma de 160.1 miliarde lei rămânând față de resursele totale un sold de 66.000.000 lei.

Aceste sarcini financiare, atât de mult sporite, n'au determinat o creștere în aceiași proporție a fiscalității.

Astfel, dacă raportăm situația din anul 1941-1942 la aceea din anul 1930, se constată că în timp ce valoarea substanței impozabile a trecut dela 119.6 miliarde lei în 1930, la 269.3 miliarde lei, în 1941, adică a sporit cu 125.2% cheltuelile totale ale Statului au trecut dela 32.6 miliarde lei în 1930, la 160.2 miliarde lei în 1941, adică au sporit cu 391.4%.

Presiunea fiscală asupra venitului național a crescut în acest interval, numai de 2.238 ori.

Politica financiară a Statului a reușit astfel să se sprijine nu pe o sporire excesivă a fiscalității, ci pe o acțiune de ordine financiară, de economisire a banului public și de înlăturare și reprimare a tuturor actelor de evaziune fiscală.

In acelaș timp, guvernul a căutat să menajeze situația monedei noastre, restrângând cât mai mult apelurile la Banca Națională și menținându-le în cadrul unor operații normale de tranzacții.

Guvernul a procedat la consolidarea datoriei sale flotante sau înghețate la Banca Națională în sumă de 8.335.000.000 lei.

Ministerul Finanțelor a reușit astfel să mărească plafonul pentru lombardarea bonurilor de tezaur pe termen scurt, date în plata marilor furnizori și a Armatei.

Printr'o politică chibzuită, s'a reușit să se mențină în mod constant procesul de acoperire metalică a monedei noastre, peste nivelul minim salutar de 25%.

Incepând cu exercițiul 1941-1942 Ministerul Finanțelor a introdus pentru prima dată, alături de Bugetul General al Statului un plan economic de investiții productive.

Toate cheltuelile productive și cu caracter social au fost făcute de diferitele instituții publice, din creditele contractate cu garanția tezaurului, în țară sau în străinătate.

In cadrul planului general de investiții a creditului de 5 ani, prevăzut de planul de colaborare decenal româno-german, ori altor operații sprijinite de Guvern, cifra acestor credite se ridică la 17.000.8 miliarde lei pentru exercițiul 1941-1942 iar în primele patru luni ale exercițiului 1942-1943, la 12.793.000.000 lei.

Aceste credite, utilizate după un plan ordonat și adaptat nevoilor Țării s'au dirijat către toate sectoarele vieții noastre economice și au susținut în acelaș timp și opera de românizare a economiei naționale.

Pentru realizarea acestei opere bugetare a finanțării războiului și a investițiilor productive s'au simplificat și unificat impozitele directe și indirecte și procedura fiscală; s'au făcut degrevări și scutiri de impozite pentru încurajarea refacerii întreprinderilor sporirea producției, favorizarea păturilor nevoiașe dela orașe și a populației rurale s'a efectuat recensământul pentru stabilirea venitarilor funciare.

Legislația vamală a fost adaptată conjuncturei de război în vederea facilitării importului și a simplificării formalităților.

S'au încheiat acorduri financiare cu Germania cu Franța, cu Elveția, Slovacia, Finlanda și Suedia.

Deasemenea s'au răscumpărat și naționalizat telefoanele, s'a realizat contractul „Diesem" răgubitor pentru Stat; s'au simplificat organele de conducere ale întreprinderilor și instituțiilor autonome pendinte de (Ministerul) Finanțelor; s'a reglementat plata cheltuelilor Statului și ale instituțiunilor publice prin CEC, prin viramente în cont.

S'au normalizat raporturile dintre fisc și contribuabili prin extinderea amnistiei fiscale la toate categoriile de contribuabili și stabilirea unui nou regim de declarare a arieratelor.

In domeniul datoriei publice în vederea consolidării creditului public s'a procedat în parte la răscumpărarea datoriei publice românești deținută în străinătate.

S'a procedat la unificarea și naționalizarea rentelor emise de Stat în intervalul dela 1869-1920 inclusiv; s'a plătit în mod regulat cuponul intern al Datoriei Publice; s'a reluat serviciul Datoriei Publice în Basarabia și Bucovina de Nord.

Pentru îmbunătățirea situației funcționarilor și pensionarilor publici s'au luat următoarele măsuri:

Intr'o primă etapă, în Ianuarie 1941, s'au majorat salariile funcționarilor cei mai nevoiași și în acelaș timp cei mai numeroși, a căror remunerare nu depășea în acel timp 5000 lei.

Intr'o a doua etapă, în Octombrie 1941, s'a realizat armonizarea salariilor diferitelor categorii de funcționari, ținându-se seama de importanța rolului pe care îl joacă în viața Statului, de responsabilitatea diferitelor funcțiuni și de necesitatea îmbunătățirii puterii de cumpărare a tuturor funcționarilor, menită să compenseze urcarea prețurilor.

S'au urcat gradațiile de vechime; s'au sporit alocațiile pentru copii și cotele de chirie.

S'au sporit în două rânduri pensiile de serviciu și pensiile de război, în special cele mici.

S'au înființat și pus în funcțiune un Institut general de asigurare, Credit și Asistență a funcționarilor publici, care a fost dotat cu un fond de 500.000.000 lei zestre de Stat.

S'au înființat și finanțat Oficiile de Aprovizionare a funcționarilor publici.

Guvernul anunță azi că în scurtă vreme va spori salariile funcționarilor publici.

In domeniul reorganizării institutelor de credit, principalele realizări sunt următoarele:

Modificarea legii Bancare; asanarea Creditului Funciar Urban Iași; reorganizarea Creditului Național Industrial; reorganizarea Creditului Județean și Comunal; reorganizarea băncilor populare; reorganizarea Casei de Depuneri și Consemnațiuni.

Mișcarea generală a depozitelor a atins în 1940 suma de 113 miliarde, iar în 1941 suma de 131 miliarde. Pe primele șase luni ale anului 1942

MAREŞALULUI ANTONESCU

cifra atinge pe aceea a întregului an 1940.

In afară de politica sa de acumulare de depozite şi de pompare a lor în sectoarele vieţii economice şi financiare, CEC-ul a realizat o serie de reforme financiare destinate să aducă o mare înlesnire deţinătorilor şi sistemului general de plăţi, prin desvoltarea plăţilor fără numerar şi anume: plata impozitelor civile şi militare, plata pensiilor şi ajutoarelor asigurărilor sociale şi plata funcţionarilor Statului.

In opera de reconstrucţie financiară, în politica creditelor de românizare, în politica de sprijinire a producţiei, Guvernul a avut concursul Băncii Naţionale a României aşa cum am arătat.

Agricultura, comerţul şi industria, au primit astfel fie prin politica scounturilor, fie prin credite directe sau diferite alte operaţiuni tot sprijinul Institutului nostru de Emisiune.

VII. — ECONOMIA NAŢIONALĂ

Perioada 1940—1942 reprezintă una din cele mai grele epoci ale Statului şi Economiei Naţionale.

Guvernul a făcut toate sforţările pentru a sprijini Economia Naţională prin credite, pentru a organiza producţia şi a-i furniza materiile prime, pentru a organiza pe producători în grupuri şi a înlesni colaborarea lor cu Statul.

Conjuncturile de război a surprins economia noastră naţională fără un plan al producţiei şi al circulaţiei bunurilor, iar economia de război a impus norme de militarizare şi de mobilizare industrială ca şi strădanin de dirijare a economiei româneşti.

Aprovizionările într'o epocă în care nevoile şi transporturile Armatei primează, au cerut Guvernului sforţări neobişnuite, iar cursul schimburilor internaţionale a impus intervenţiunea, sub protecţia Statului, în politica schimburilor.

Acţiunea de aprovizionare a Armatei şi a populaţiei civile a cerut organisme şi metode noui.

Desigur, faţă de împrejurările grele pe care le-am străbătut opera de aprovizionare n'a putut să fie perfectă.

Românii îşi pot da însă seama uşor ce s'a înfăptuit în această direcţiune, comparând starea de aprovizionare din ţara noastră cu aceia din alte ţări şi amintindu-şi greutăţile, rechiziţiile şi secătuirea din războiul trecut.

Cu toate transporturile militare, cu toate măsurile de rechiziţie impuse de nevoile armatei, producţia industrială şi circulaţia bunurilor nu a fost oprită.

Producţia de ţiţei s'a ridicat dela 1400 de vagoane pe zi, în Iunie 1941, la 1550 vagoane azi.

Construcţiuni de sonde şi secţiuni noui de forare au întreţinut producţia activă a petrolului, iar legea din 17 Iulie 1942 a stabilit noui mijloace pentru explorarea şi exploatarea zăcămintelor de ţiţei şi gaze.

Producţia de cărbuni dela 1940 şi până azi a trecut de 6.000.000 jumătate tone.

Producţia de pirite şi alte minereuri a fost deasemenea sprijinită.

Numărul întreprinderilor industriale a sporit cu 124 de industrii noui, din care 76 numai industrii alimentare.

Producţia industriei chimice şi metalurgice este în sporire.

Industria alimentară este staţionară.

Scăderi nu se înregistrează decât în industria textilă şi a celulozei, din cauza războiului.

Pentru raţionalizarea producţiei de materii prime s'au înfiinţat oficii de Stat şi se lucrează la înlocuirea unei materii prime cu succedanee şi surogate.

Cu toate greutăţile războiului, comerţul exterior a trecut de 41 miliarde în 1941, iar importul de materii metalurgice, textile, pieliărie, chimicale şi materii alimentare a trecut de 30 miliarde.

Importurile de armament au fost şi sunt în continuă creştere.

Acţiunea economică a Guvernului şi-a găsit în parte un instrument de realizare prin Institutul Cooperaţiei.

I. N. C. O. P.-ul a importat 886.478 kgr. bumbac în valoare de lei 341.956.873.

1.250.922 m. pânzeturi în valoare de lei 397.490.606.

89.830 kgr. fuior şi cânepă în valoare de lei 17.534.000.

In acţiunea de distribuţie a mărfurilor I. N. C. O. P.-ul deasemenea a transmis mărfuri în valoare de peste 2 miliarde.

I. N. C. O. P.-ul avea în începutul anului 1941 capitalul unităţilor Cooperative de 87.000.000 lei şi capital al Statului 514.000.000 lei.

Până la 1 August 1942 a restituit Statului 265 milioane lei, iar capitalul unităţilor Cooperative s'a ridicat la 222 milioane lei, din care 170 deplin vărsat.

I. N. C. O. P.-ul a acordat credite prin operaţii proprii de 1 miliard 274.976.173 lei, iar în cadrul operaţiilor de mandat 2897944000 lei.

Cooperaţia a organizat deasemeni fabrici alimentare, cazărmi de fructe, legume şi altele şi diferite instalaţiuni industriale, interesând industria alimentară, textilă şi piscicolă.

Organizarea producţiei este în curs.

Ministerul Economiei Naţionale, pentru a-şi îngloti misiunea lui a primit o nouă organizare.

Guvernul a urmărit în acelaş timp reconstrucţia economică a Basarabiei şi a Bucovinei şi a făcut investiţiuni de producţie în teritoriul ocupat şi Transnistriei.

Acţiunea de aprovizionare a fost în această vreme una din acţiunile cele mai grele ale Guvernului.

Recoltele deficitare şi greutăţile transporturilor, absorbite de nevoile războiului, n'au împiedicat totuşi Guvernul de a face tot ceeace omeneşte se putea pentru aprovizionarea populaţiei cu alimente, lemne şi articole de primă necesitate.

In cadrul politicei sale generale, Guvernul urmăreşte să asigure centre de aprovizionare pentru funcţionari şi muncitori şi să asigure distribuirea articolelor de primă necesitate populaţiei rurale.

VIII. — AGRICULTURA

Incepând din toamna anului 1940, s'au făcut mari eforturi pentru ridicarea producţiei agricole. Imprejurările în care se găsea ţara atunci, cu şi starea timpului au constituit mari piedici pentru realizarea planului agricol.

Planul agricol s'a realizat în întregime în privinţa suprafeţii totale cultivate.

Suprafeţele cultivate cu plante oleioase au crescut cu 184%, cele cultivate cu leguminoase, cu 164,95 la sută; cele cultivate cu textile, cu 161,17% şi cele cultivate cu alte plante industriale cu 118,73 la sută.

S'au acordat în campania anului 1940—1941 credite în sumă de lei 450.000.000, prin INCOP (4095 vagoane de sămânţă de grâu).

In primăvara anului 1941 s'au acordat credite pentru procurarea de seminţe tot prin INCOP în valoare de 400.000.000 lei.

Preţul grâului, dela 75.000 lei vagonul, a fost ridicat la 85.000 lei vagonul, apoi la 110.000 lei vagonul, pentru ca în vara acestui an să ajungă la 220.000 lei vagonul.

S'a distribuit o mare cantitate de seminţe de primăvară: în primăvara anului 1941, în toamna aceluiaş an şi în primăvara anului 1942.

Pentru însămânţarea islazurilor comunale s'au distribuit 240.221 kgr. seminţe de nutreţ pentru câmpurile de înmulţire, create în 33 de judeţe, s'au distribuit seminţe de graminee şi leguminoase în cantităţi de 43.849 kgr.

Pentru prelucrarea textilelor s'au distribuit, cu preţuri reduse şi în unele cazuri complet gratuite, maşini şi unelte.

S'au construit 18 topitori de in şi cânepă.

S'a înfiinţat un câmp de 2.000 ha. pentru experimentarea plantelor medicinale aromatice şi similare.

S'au controlat în vămi: 3.664.845 kgr. seminţe la import şi 1.578.320 kgr. seminţe la export.

S'au controlat în vămi 181.931 kgr. de insecticide.

S'au distribuit în ţară 26,5 vagoane insecto-fungicide.

S'au procurat 450 truse pomicole cu 200 pompe de stropit şi s'au dat credite Camerelor Agricole pentru diferite lucrări.

S'au refăcut şi sunt în curs de refacere 1000 hr. de vii, în această campanie de lucru.

Sunt în curs de construcţie 7 centre viticole şi se colectează materiale pentru construirea a încă 5.

Sunt în curs de construcţie patru silozuri pentru zile de vie şi este pe punctul de a fi dat în funcţiune un centru pentru industrializarea mustului din Aruguri.

S'au înfiinţat 18 staţiuni pentru avertizarea manei şi numeroase altele sunt în curs de instalare cu aparatură sosită din Germania.

Se defrişează o suprafaţă de 10 mii ha. de hiluri.

S'au distribuit viticultorilor 2510 tone sulfat de cupru.

S'au distribuit 200.000 pomi fructiferi.

S'a început construirea a 5 centre pomicole.

S'au importat din Bulgaria şi s'au distribuit 2000 kgr. sămânţă de arbagic.

S'au construit 12 fabrici de marmeladă şi s'au adus îmbunătăţiri celor 4 fabrici existente.

A fost refăcut digul din regiunea Lalinul—Vădeni, Brăila, pe o lungime de 12 km.

S'au întocmit proecte şi lucrări de nivelment şi s'au executat sistematizări în mai multe regiuni inundabile din ţară. (Prahova, Romanaţi, Dolj, Tighina, Buzău Mehedinţi).

S'au amenajat 20 de crezării în suprafaţă de 350 ha. în judeţele: Ilfov, Ialomiţa, Dâmboviţa, Vlaşca.

S'au adus din Germania, în cadrul acordului economic româno-german, un mare număr de maşini şi unelte agricole.

S'au comandat în Germania: 3870 tractoare; 3890 pluguri de tractoare; 70.850 pluguri de tracţiune animală; 40.500 prăşitoare; 14.600 grape; 5600 semănători; 2800 secerători; 682 batoze; 1050 trioare; şi 550 selectoare reprezentând în total o valoare de circa 3.000.000.000 lei.

Camerile de Agricultură au fost înzestrate cu batoze, tractoare şi pluguri.

S'au făcut transformări şi amenajări în regruparea Institutelor Zootehnice ale Statului.

Terenurile Institutelor Zootehnice, în întindere de 10.775 ha., au dat o însemnată producţie, evaluată la 124.500.000 lei.

S'au cumpărat un mare număr de cai dela coloniştii germani, repatriaţi din Basarabia, în valoare de 29.182.765 lei; deasemenea s'au cumpărat reproducători de rasă din ţară, în valoare de aproximativ 3 miliarde lei.

S'au importat din Germania bovine de rasă în floare de 15.075.225 lei şi altele în valoare de 8.290.358 lei, distribuindu-se cu preţ redus crescătorilor.

S'au realizat amenajamente forestiere pe 127.575 ha.

S'au construit 42 km. căi ferate forestiere.

S'au construit şi reparat 40 km. drumuri forestiere.

In pădurile Statului s'au industrializat 141.000 m. c. răşinoase şi 24.000 m. c. foioase.

S'au aprovizionat autorităţile şi particularii cu 36.000 vagoane de lemne de foc.

Dela 1 Aprilie 1941 la 1 Aprilie 1942, s'au pescuit 22.681.800 kgr. peşte.

Au fost înzestraţi cu aparatele necesare pescuitului şi s'a distribuit pescarilor bumbac şi altele, în valoare de 11.107.350 lei.

S'au distribuit pescarilor 940 plase importate din Germania, în valoare de 574.200 lei şi 3.047 setci, în valoare de 1.314.750 lei.

Institutele de cercetări ştiinţifice au controlat şi plumbuit 2170 tone sămânţă de nutreţ şi au distribuit agricultorilor 1714 tone de seminţe diverse.

Cu toate greutăţile războiului, Guvernul a întocmit un plan agricol ţinând seama de nevoile consumului şi al exportului.

Iarna prelungită n'a împiedecat totuşi acţiunea Guvernului de lucrări agricole în primăvară, când în interval de 6 săptămâni au fost arate şi semănate circa 11 milioane ha.

Raţionalizarea şi sporirea producţiei a fost făcută şi cu concursul ei.

Acesta a fost cel mai mare efort pe care l-a dat agricultura noastră într'un timp atât de scurt.

Pentru realizarea acestui plan, Guvernul a realizat mobilizarea agricolă, mobilizând pe loc diferite categorii de producători, organizând detaşamente agricole, jandarmul agricol şi echipe de lucru, în diferite regiuni ale ţării.

Guvernul continuă politica sa de sprijinire a agriculturii, pentru refacerea inventarului agricol, prin importul masiv de maşini şi unelte; prin organizarea producătorilor în sindicate şi cooperative; prin ridicarea preţului pe care a acordat-o până azi cerealelor, prin întocmirea unor centre mecanice pentru întreţinerea maşinilor agricole.

Păşunile comunale şi obştile agricole vor fi reorganizate.

Guvernul va continua să facă totul pentru încurajarea producţiei, pentru sprijinirea agricultorilor şi a ţărănimei noastre.

Cel dintâi act al loviturii de Stat a Mareşalului a fost să redea Monarhiei prestigiul şi renumele ei istoric.

Fiindcă Monarhia este şi trebuie să fie pentru Neamul nostru temelia unităţii noastre naţionale şi simbolul continuităţii noastre istorice.

D. Mareşal Antonescu decorează pe un ostaş care s'a distins, undeva, pe front

IX. LUCRĂRI PUBLICE ŞI COMUNICAŢII

Intre 1940—1942 Căile Ferate şi transporturile au funcţionat întocmai şi în perfectă ordine, cu toate răsunderile militare. S'au transportat 24.000 trenuri militare, fără un singur accident sau întârziere. Personalul Căilor Ferate şi-au făcut din plin datoria.

Regia Autonomă C.F.R. a executat programul de lucrări nouă, de dublări de linii ferate, reconstrucţii şi amplificări.

Pe liniile noui s'au executat:

1.777.603 m. c. terasamente;

18.132 m. c. foale de excavaţie la tunele;

4.308 m. c. foale de zidărie la tunele;

2.039 m. c. galerii de avansamente în tunele;

17.471 m. c. poze de cale;

150 poduri, din care 62 complect ecualizate.

(Continuare în pag. 6-a)

DOI ANI DE GUVERNARE A M

(URMARE DIN PAGINA 5-a)

tre 6 Septembrie 1940 — 1 Octombrie 1941 a fost de 952.200.000 lei, iar între 1 Octombrie 1941 — 1 August 1942 de 725.976.000 lei, total deci în cei doi ani 1.678.276.000 lei.

Au continuat lucrările pentru dublarea liniilor C.F.R., din care linia Câmpina-Brașov și Brașovul Vechi Stupini în valoare de 515.415.000 lei, și linia Buzău—Mărășești în valoare de 800.000.000 lei au fost date circulației, iar liniile Buzău—Făurei și Adjud—Pașcani sunt în lucru.

S'a lucrat la reconstrucția și consolidarea următoarelor linii: Brașov—Podul Olt, M'ercurea Sibiului—Vîntul de Jos, complexul Iași, București Est-Titan, București Băneasa—Brănești, Găești—Lunca, Mostiștea—Iacobeni și consolidarea liniei de centură a Capitalei, valoarea totală a lucrărilor fiind de circa 3 miliarde lei.

A fost continuat programul pentru sporirea capacității stațiilor prin înființarea a 98 stații și halte noui de încrucișare și amplificare a 208 stații și halte, pentru care, până la sfîrșitul exercițiului financiar în curs, se pune la dispoziție suma de 2.887.000.000 lei.

Pentru executarea programului cu privire la sporirea liniilor București Triaj (nou), Ploești Triaj, Brașov Triaj (nou) și triajul petrolifer Ghighiu până la terminarea exercițiului financiar se investește suma de 1.390.000.000 lei.

Pentru lucrări de sporire a depourilor au fost investite 30.000.000 lei.

În cadrul programului de reînoire a liniilor în exploatare au fost reconstruite 36 poduri metalice în lungime de 710 m., consolidări și reparații la 25 poduri în lungime de 1797 m. Lucrările sunt încă în continuare la 37 poduri. Pentru întreținerea curentă a liniilor s'a cheltuit suma de 1.290.765 lei. Pentru întreținerea și reparare clădirilor vătămate de cutremur a fost cheltuită suma de 144.601.319 lei. Pentru unificarea aparatelor de semnalizare și a instalațiilor de semnalizare s'a investit suma de 1.107.694 lei.

În Bucovina și Basarabia s'au refăcut și normalizat o rețea de 261 km. linii curente și 75 km. linii diverși în valoare totală de 275.500.000 lei. În Basarabia s'a refăcut și normalizat o rețea de 1150 km. linie și 738 km. linii de sorți și 40 halte noui în valoare totală de 1.500.500.000 lei.

S'au executat lucrări de reparațiuni pe urma sfărâmăturilor cauzate de inundații în valoare de 600 milioane lei.

În atelierele căilor ferate s'au reparat și restituit 1438 locomotive și 24.680 vagoane.

S'au făcut amenajări în ateliere și s'a construit atelierul pentru reparațiuni de automotoare dela Brașov, în valoare de 100.847.726 lei. S'au reparat 232 automotoare și 31 locomotive Diesel de manevră. Au fost normalizate roțile tuturor vagoanelor și locomotivelor găsite în locomotive, 250 vagoane clasă și Basarabia, după cum urmează: 239 1967 vagoane de marfă.

Programul de transporturi civile și militare a continuat cu mare regularitate, numărul trenurilor fiind în continuă creștere. Cu toate greutățile prin care trec căile ferate, media zilnică a trenurilor care în 1940—1941 era de 1236, în 1941—1942 a crescut la 1505, deci cu peste 20 la sută.

Căile ferate mai lucrează la o nouă și importantă conductă de țiței și la construirea conductei Mănești—București, care va aproviziona Capitala cu gaze pentru ars.

S'a dat o deosebită importanță asistenței sociale a personalului C. F. R. A fost organizat la București un cămin pentru 45 studenți și un cămin pentru 100 elevi, fii ai personalului C. F. R., apoi un atelier de croitorie, rufărie și modă în București pentru pregătirea ficelor de ceferiști, o cantină centrală tot în Capitală, unde iau masa 600 de copii și 22 cantine în diferite părți ale țării.

S'au distribuit personalului C.F.R. ajutoare în valoare de 50.080.470 lei.

Se dau burse la 50 elevi ingineri ai Școalei Politehnice din București.

Au fost înființate 16 oficii de aprovizionare, 4 subcentre de aprovizionare și 12 cantine. Ele lucrează cu un fond de rulment de 400.000.000 lei, dat de C.F.R. Casa de credit și pensiei personalului, acordând împrumuturi de 30.000.000 cu 0,50% dobândă funcționarilor sinistrați de cutremur, a deschis o cantină pentru 1500 funcționari în palatul Casei de Credit P.T.T. și un magazin cu articole de îmbrăcăminte și coloniale cu reducere pentru personalul său.

Direcția Generală a Drumurilor a stabilit dela 6 Septembrie 1940 un vast program pentru construcții de drumuri definitive, drumuri militare, construcții de poduri, pentru facerea și întreținerea drumurilor existente și dotarea unităților sale cu mașini rutiere.

În acest program intră și definitivarea a 4950 km. drumuri pentru care s'au încheiat contracte cu trei mari societăți în valoare totală de 10.877.000.000 lei. Între 6 Septembrie 1940 —1 August 1942 s'au executat din aceste lucrări în valoare de 6.274.000.000 lei.

S'au executat lucrări de poduri în valoare de 639.000.000 lei

S'au executat următoarele construcții noui de drumuri create de terasamente, poduri și împietruiri:

În 1940—1941 427 km.

În 1941—1942 504 km.

Împietruiri de șosele prin împietruire cu pietriș, pistră spartă și nisip:

În 1940—1941, 8608 km. lungime de șosea;

În 1941—1942, 9349 km. lungime de șosea.

Total în cei doi ani, 17957 km. de șosea.

Construcții de poduri:

În 1940—1941, 316 m. l. poduri de beton armat; 816 m. l. poduri mixte; 375 m. l. poduri metalice; 198 m. l. poduri de lemn.

În 1941—1942, 205 m l. poduri de beton armat; 2360 m. l. poduri mixte.

A fost renovată și înzestrată cu inventarul necesar fabrica de element Gura Văii, pusă în funcțiune în luna August 1942, producând anual 1200 vagoane de ciment, 1200 vagoane de var și 10.000 m. c. grezie, exploatarea fabricei făcându-se în regie.

S'au făcut investiții în mașini rutiere și autovehicule în valoare de 365.000.000 lei.

Direcția Porturilor și Construcțiilor pe Ape a continuat executarea programului de construcții de drumuri. S'au terminat și au fost puse în funcțiune 14 silozuri. S'au continuat lucrările la restul de 10 silozuri regionale, angajându-se încă 300 milioane lei. Pentru aducerea în țară a instalațiilor necesare silozurilor, au fost angajate încă 250.000.000 lei.

S'au executat parțial lucrările portului petrolifer Giurgiu, dându-l în exploatare. Portul satisface toate necesitățile actuale. Până în prezent s'au cheltuit pentru el 170.000.000 lei.

S'au executat diferite lucrări la șantierul naval din Constanța pentru care au fost angajate 65.000.000 lei.

S'au făcut diferite lucrări de investiții la diverse silozuri, porturi și șantiere navale, făcându-se investiții în valoare de 50.000.000 lei.

Direcția Tehnică a executat lucrări importante de electrificare rurală în valoare de 20.000.000 lei și mai are lucrări de executare altele, în valoare de 25.000.000 lei.

Dela 6 Sept. 1941, în timp de 2 ani, s'au mai executat diferite lucrări de diguri, poduri, edificii de interes public, alimentări de apă, băi populare, fântâni publice, canalizări, consolidări de maluri, în valoare de 55.000.000 lei și mai sunt în execuție altele, în valoare de 15.000.000 lei.

Direcția Apelor a executat în cei doi ani lucrări de consolidări de maluri, întreținere, corectări de cursuri de ape, amenajări de torenți, îndiguiri, canalizări, desecări, în valoare de 46.039.000 lei, mai având în curs de realizare altele, în valoare de 38.340.000 lei.

Pentru reconstrucția Basarabiei și Bucovinei și refacerea orașelor distruse, Ministerul Lucrărilor Publice a înființat prin Direcția Specială a Construcției, planurile de refacere a orașelor distruse, în frunte cu Chișinăul.

X. — SĂNĂTATEA PUBLICĂ

Preocuparea de căpetenie a ministerului Sănătății a fost, în ultimii doi ani, precăutarea condițiunilor de funcționare a spitalelor în vederea războiului și apoi utilizarea la maximum a tuturor posibilităților pentru a ceea în fața de război un regim cât mai aproape de perfecțiune, rănților și bolnavilor de război.

În acest scop s'au obținut următoarele realizări:

S'au dotat 195 spitale de zonă interioară cu materiale sanitare în valoare de 360.000.000 lei și s'au aprovizionat institutiile sanitare cu materiale sanitare în valoare de lei 287.000.000.

S'au construit pavilioane noui cu un total de 1100 paturi și s'au achiziționat barăci-spitale cu 1500 paturi;

S'au făcut reparații clădirilor institutiilor sanitare în valoare de 102.000.000 lei.

S'au amenajat 40.000 paturi pentru răniți în spitalele de zonă inferioară și în spitalele evacuă;

S'au organizat centre de mare chirurgie de război și s'au format 12 echipe volante de chirurgie, transportate rapid cu avionul sau cu automobilul până la punctele mai aglomerate de răniți;

S'au transportat cu autocamioanele materiale sanitare în valoare de lei 341.784.000;

S'au investit dela 1940 și până astăzi 993.794.636 lei în aparate, medicamente și alte materiale sanitare în valoare de lei 341,784.000;

În afară de această acțiune de război, ministerul Sănătății s'a preocupat în aceiași măsură de problema sanitară din țară.

Noua orientare a acțiunii sanitare a deplasat centrul preocupărilor și înfăptuirilor reale în spre mediul rural și, în același timp, a căutat să prevenească, în cadrul unui program stabilit în funcțiune de nevoile și realitățile noastre, acțiunea de medicină preventivă, ocrotirea asistei, sănătatea și valorea acțiunilor de ordin sanitar ale organizației și serviciilor de pe teren.

În cadrul acestui program, realizările au fost multiple și variate.

În domeniul medicinei curative, s'a executat și amplificat recensământul medicilor din țară pentru a cunoaște realitățile profesiunii medicale din țara noastră;

S'a procedat la sporirea numărului studenților facultăților de Medicină;

S'a organizat concursuri de medici primari de specialitate, promovându-se 75 medici noui;

S'a întărit randamentul spitalelor, dându-le pentru un stagiu obligatoriu de vară de 3 luni, un număr circa 2.000 studenți în medicină și s'au repartizat la circumscripțiile sanitare 296 studenți ca înlocuitori ai personalului mobilizat;

S'au reorganizat cadrele personalului sanitar auxiliar înființându-se 14 școli de surori instrumentiste, 4 școli de laboranți, 6 școli de moașe;

S'au organizat institutiile sanitare din Basarabia și Bucovina cu ajutorul unui număr de 568 personal medical și administrativ și 35 autocamioane de material sanitar;

Activitatea efectuată în spitalele noastre civile a însumat numai în anul 1941 un număr de 9.777.897 consultații, 61.408 operații chirurgicale, 241.971 bolnavi civili internați cu 4.331.209 zile tratament;

Reorganizarea farmaciei românești s'a făcut pe bază de recensământ general al farmaciilor și printr'o serie de legiferări care au realizat: retragerea concesiunilor farmaciilor evreești, desființarea concesiunilor pe bază de hrisoave domnești și atribuirea concesiunilor numai pe bază de concurs.

La concursul ținut, au fost promovați 390 farmaciști români.

A fost sporit numărul de studenți farmaciști și numărul de concesiuni de farmacii, dispunându-se, în același timp, înființarea de farmacii la toate spitalele.

În domeniul medicinei preventive s'au realizat în special următoarele:

Reînoirea consiliului sanitar superior întregit cu competințe din toate ramurile medicinei.

Măsuri de combatere activă și profilaxie a maladiilor contagioase, au ferit țara de epidemii.

Printr'o comitet central, special înființată, și printr'un comisar general instituit în Basarabia și Bucovina prin reorganizarea înregistrării bolnavilor, a serviciilor de izolare și tratament, de profilaxie, de vaccinare preventivă, de bază la Nistru și la Prut, de control sanitar al populației flotante, s'a reușit să se păstreze o situație epidemiologică mai favorabilă ca aceea a mediei ultimilor cinci ani de pace (1935—1939);

Măsurile de combatere și profilaxie a bolilor sociale au fost de asemenea energice;

Pentru tuberculoză s'au organizat acțiuni sistematice de depistare prin echipe volante și cu aparate de microradiofotografie;

S'a început amenajarea de noui spitale la Vaslui, Tecuci și Piatra Neamț cu 1.500 paturi la Sibiu și Brașov cu 600 paturi în afara construcțiunilor de sanatorii în curs, la Balotești, Marila și Câmpeni Turda;

Pentru bolile venerice, controlul și tratamentul s'au intensificat în colaborare cu armata, construindu-se în prezent și un spital nou cu 500 paturi la București;

Pentru malarie se organizează în prezent stațiuni noui antimalarice, mărindu-se numărul personalului de combatere, luându-se măsuri de specializare a lui și procurându-se necesarul medicamente;

În cadrul acțiunii antimalarice se desfășoară în prezent studii intense în vederea unui mare program de asanări;

S'a organizat învățământul de specialitate în higienă și în medicină preventivă, dându-se un concurs de medici specialiști în Februarie crt.;

S'a înființat un nou institut de surori de ocrotire la Cernăuți;

S'a înființat institutul refugiat dela Cluj și s'au luat măsuri de sporirea numărului elevilor la celelalte institute vechi; iar pentru a mări randamentul activității surorilor de ocrotire în funcțiune, au fost grupate în unele județe, punându-le sub un control unitar de specialitate;

Pentru a se căpăta numărul necesar de auxiliari sanitari pentru de profilaxie și de educație sanitară a populației, pe lângă reorganizarea învățământului agenților sanitari în sens preventiv, la cele patru școli, pe care le avem, s'au organizat cu concursul Ministerului Culturii Naționale, cursuri speciale pentru 3000 învățătoare, care, după o pregătire de [illegible] vor [illegible] în cadrul serviciului sanitare, activând în sensul supravegherii și ocrotirii familiilor rurale și la organizarea operii de protecție a copiilor mici, precum și al organizării cursurilor de igienă și gospodărie pentru țărănci.

S'au organizat până sanitate model în 33 regiuni ale țării, încadrându-le

M. S. Regele Mihai I decorează pe cei ce s'au distins în lupte

A MAREŞALULUI ANTONESCU

cu personal tehnic special, pentru ca ele să devină cu adevărat exemple de organizaţie preventivă;

S'a reorganizat Serviciul Sanitar al Capitalei după principiul de medicină preventivă;

S'au înmulţit circumscripţiile rurale cu 9 circumscripţii sanitare în anul 1941, prevăzându-se în acest an încă 68 de alte circumscripţii rurale;

In ultimii doi ani s'au creat 259 posturi de medici de laborator, 52 posturi de medici igieniști, 6 posturi de directori de centre de sănătate, 111 posturi de surori de ocrotire, 155 posturi de agenţi sanitari şi 184 posturi de moaşe;

S'a îmbunătăţit situaţia materială a medicilor din circumscripţiile rurale;

S'au executat o serie de lucrări de construcţii de dispensare, băi, etc., în valoare de 258.000.000 lei;

Activitatea serviciilor sanitare în anul 1941 a însemnat următoarele cifre:

527 desinfecţii-deparazitări, 104.000 vaccinări cu P. G. G., 605.000 vaccinări antitifice, 210.000 vaccinări antidifterice, 72.000 vaccinări antiscarlatinoase şi 510.000 vaccinări antivariolice;

Controlul bolilor venerice s'a făcut prin 59.000 examinări, 10.000 internări, 17.000 tratări la dispensare;

Numărul consultaţiilor la dispensare a fost de 3 milioane iar la domiciliu de 600.000;

Surorile de caritate au făcut 741 mii de vizite la domiciliu.

Dela Octomvrie 1940 şi până astăzi s'a investit în opera sanitară a ţării suma de 2.039.794.686 lei. Din această sumă s'au cheltuit următoarele cote:

Pentru procurări de medicamente, pansamente, vaccinuri etc. 467.002.205 Lei;

Pentru instrumente şi aparate medico-chirurgicale, 166.219.826 Lei;

Pentru aparate de desinfecţie şi deparazitare, 49.939.000 Lei;

Pentru instalaţii de băi populare şi băi transportabile, 72.000.000 Lei;

D. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de miniştri, rostind la posturile de radio expozeul înfăptuirilor guvernului în decursul a doi ani ai regimului Mareşalului-Conducător

Pentru efecte şi obiecte de gospodărie spitalicească, 217.931.615 Lei;

Pentru construcţii de spitale şi dispensare, 150.000.000 Lei;

Pentru reparări amenajări şi întreţineri de spitale şi dispensare, 600.000.505 Lei;

Pentru instalaţiuni interioare la spitale şi dispensare, 2.000.000 Lei;

Pentru construcţii de dispensare şi băi populare, din fonduri locale, 90.000.000 Lei şi din fondurile Ministerului, 6.000.000.

XI. - MUNCA

In cadrul acţiunii de sprijinire a muncitorilor şi salariaţilor particulari, Casa Centrală a Asigurărilor Sociale a adus o însemnată contribuţie la opera socială.

S'a investit în acești 3 ani suma de lei 4.125.000.000 pentru spitalele, dispensarele şi preventoriile puse la dispoziţia asiguraţilor.

La un număr de 700.000 asiguraţi, cât are astăzi Casa Centrală, s'au distribuit dela Octombrie 1940 şi până în prezent medicamente în valoare de lei 470.000.000.

S'au acordat ajutoare de boală, accidente, maternitate şi deces la 311.202 asiguraţi în sumă de lei 466.000.000.

S'au acordat pensii a 507.052 asiguraţi în valoare de lei 900.000.000.

S'au dat peste 11.000.000 de consultaţiuni medicale.

S'au făcut 76.000 de internări în spitale şi sanatorii.

Au fost controlate 874 de mii în întreprinderi mari şi mici.

Toată această asistenţă medicală a fost dată de 1.609 medici şi 383 farmacişti şi chimişti, iar internările s'au făcut în cele 15 spitale şi cele 230 dispensare ale Casei Centrale a Asigurărilor Sociale.

Funcţionarea asigurărilor sociale a fost reorganizată, schimbându-se fundamental structura organizării administrative.

Pensiile de toate categoriile, plătite de Casa Centrală au fost majorate cu 70%.

Plafonul de asigurare a fost ridicat dela 10.000 lei lunar la 15.000 lei lunar, pentru a extinde binefacerile asigurărilor asupra unui cât mai mare număr de salariaţi.

S'au înfiinţat încă 33 dispensare de lângă marile întreprinderi.

S'a înfiinţat în Bucureşti un institut de naşteri.

S'au înfiinţat sanatorii şi spitale la Brad, Lupani, Vulcan, Floreşti, Iaşi, Bucureşti şi Petroşani.

S'au comandat în Germania medicamente în valoare de 70.000.000 lei.

In cadrul noului program al Ministerului Muncii s'au desăvârşit următoarele realizări.

S'au revizuit salariile muncitorilor acordându-se noui sporuri de circa 30% calculate la salariile existente a 1 Aprilie 1941 şi atingându-se astfel un spor de 60% până la 120% faţă de salariile din 1940.

S'au fixat salarii minime muncitorilor necalificaţi.

S'au stabilit obligativitatea pentru întreprinderile cu peste 50 salariaţi să înfiinţeze consumuri şi cantine muncitoreşti, iar pentru întreprinderile cu peste 2000 salariaţi să asigure aprovizionarea prin oficiile respective.

S'a stimulat organizarea de cooperative muncitoreşti în centrele industriale mai importante.

In cadrul acestei acţiuni, funcţionează astăzi pe lângă Camera de Muncă Bucureşti 5 cantine muncitoreşti, în care iau masa zilnic 2.500 lucrători şi ucenici, servindu-li-se masa a preţul de 10 12 lei.

Sunt în curs de înfiinţare a şasea cantină la Bucureşti şi câte o cantină în Sibiu, Constanţa, Braşov, Iaşi, Constanţa, Braşov, Iaşi, Ploeşti, Galaţi şi Arad.

S'a intensificat acţiunea de supraveghere şi control pe teren a aplicării legilor, deciziilor şi regulamentelor privitoare la regimul muncii.

S'a făcut statistica muncitorilor calificaţi şi necalificaţi.

S'au dat directive şi s'au luat măsuri pentru organizarea recensământului ucenicilor.

In cadrul acţiunii de românizare a muncii naţionale s'a procedat la efectuarea unui recensământ al evreilor salariaţi în întreprinderi.

Înlocuirea elementelor evreeşti s'a făcut în mare parte cu solicitanţi de posturi de origine etnică română şi în special cu refugiaţi din teritoriile cedate.

Au fost plasaţi în total 14.356 români.

Pentru desăvârşirea acestei opere de restabilirea drepturilor româneşti, s'a hotărît înfiinţarea de cursuri specializate pentru tinerele elemente româneşti, care doresc să intre în viaţa industrială şi comercială.

Pentru completarea cadrului legal al acestei acţiuni de românizare, s'a elaborat un proect de lege pentru românizarea personalului din întreprinderi, care ţine seamă de experienţa de până acum şi de condiţiile speciale ale vieţii noastre economice.

Mareşalul Antonescu a jurat din primul ceas să redea Neamului drepturile şi onoarea.
Şi Mareşalul şi-a ţinut cuvântul.

Invăţământul muncitoresc a fost reorganizat, alcătuindu-se o nouă programă analitică, care apară în faţa de frunte elementul practic.

S'au înfiinţat în diferite puncte alte 19 cursuri profesionale pentru ucenici şi ucenice.

S'a mărit cu 30% capacitatea căminurilor de ucenici existente.

In prezent se află internaţi în cele 31 cămine existente 3.858 ucenici.

In marile centre industriale s'au înfiinţat noi cămine de ucenici.

In vederea continuării acestui plan s'a obţinut rechiziţionarea a unui mare număr de imobile evreeşti, iar pentru înzestrarea şi punerea în funcţiune a căminelor nou înfiinţate s'a prevăzut suma de 100.000.000 lei.

S'a prevăzut deasemenea suma de 270.000.000 lei pentru confecţionarea de uniforme pentru ucenici.

Iniţiativa particulară a fost stimulată, marile întreprinderi înfiinţând cămine proprii pentru ucenicii lor.

Cele 43 oficii de plasare care funcţionează în cuprinsul ţării au efectuat 77.231 plasări.

S'a reglementat munca şi ocrotirea vânzătorilor şi distribuitorilor de ziare.

Paralel cu opera de legiferare s'au luat măsuri pentru pregătirea unui cămin organizat de Consiliul de Patronaj şi a unui al doilea cămin organizat de Ministerul Muncii.

Munca obligatorie de folos obştesc, expresie a noului concept a muncii naţionale şi a disciplinei Statului totalitar, a fost organizată în cadrul Inspectoratului General al Taberelor şi Coloanelor de Muncă.

Până în prezent, au luat fiinţă taberele dela Racoşul de Jos, jud. Târnava Mare, Duda, jud. Prahova, Intorsătura Buzăului şi Codlea, jud. Braşov.

Munca în tabere este organizată pe baze noui şi sănătoase, asigurându-se o activitate continuă şi rodnică a acestor aşezăminte.

Casa Construcţiilor, destinată să dea un mare impuls operei de construcţie muncitoreşti, a fost reorganizată şi adaptată cerinţelor actuale.

S'au acordat împrumuturi de peste 22 milioane proprietarilor sinistraţi de pe urma cutremurului.

S'au dat împrumuturi de 8 milioane lei pentru terminarea şi construcţia de locuinţe noui.

Sunt în curs de construire 92 locuinţe muncitoreşti în parcul Vatra Luminoasă din Bucureşti.

Organizaţia Muncă şi Lumină a activat intens pentru ridicarea spirituală a muncitorimii.

Au ţinut 1113 serăţori artistice şi culturale, cu 625 mii spectatori.

S'au organizat 25 serbări câmpeneşti.

S'a înfiinţat în Bucureşti un conservator muncitoresc de muzică, artă dramatică şi coreografie pentru educaţia şi instrucţia muncitorilor.

Teatrul Muncă şi Lumină a dat 1.450 reprezentaţii la care au participat peste 710.000 muncitori, copii şi soldaţi.

Teatrul a făcut turnee în ţară, în provinciile reanexate şi în Transnistria, dându-se reprezentaţii pentru soldaţi şi răniţii din spitale şi pentru muncitori.

S'au organizat şase caravane cinematografice, care au dat peste 3300 reprezentaţii în centrele muncitoreşti, la care au participat peste 1.110.000 muncitori.

S'au organizat ore muncitoreşti la Radio.

S'au organizat apariţia de publicaţii: revista Muncitorul Român şi Almanahul Muncii.

S'au înfiinţat 2.601 biblioteci muncitoreşti.

S'au dat pentru cultură muncitorilor în Capitală şi comunele rurale 110 terenuri virane în suprafaţă de 600.000 m. p. pentru a fi cultivate cu zarzavaturi.

In total în provincie şi în Capitală sunt cultivaţi de muncitori 2.800.000 m. p.

S'au amenajat în imobilele puse la dispoziţie de Centrul Naţional de Românizare case de odihnă pentru ucenici, muncitori şi funcţionari la Buşteni, Predeal, Carmen Sylva, Vatra Dornei, Bugaz, Techirghiol, Eforie.

Prin Casa Scriitorilor, pendinte de Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, s'au acordat scriitorilor şi familiilor lor burse şi ajutoare în sumă de aproape 7 milioane lei, iar pictorii, compozitorii şi sculptorii au primit 6 pensii în valoare de lei 107.000 lunar.

XII. - CONSILIUL DE PATRONAJ AL OPERELOR SOCIALE

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale a luat fiinţă la 21 Noembrie 1940 cu un început modest şi fără alte posibilităţi materiale decât cotizaţiile şi donaţiunile publice.

Sub patronajul M. S. Reginei Elena şi prin credincioasa şi neobosita stăruinţe a Doamnei Maria Mareşal Antonescu, a Doamnelor şi a fetelor române, în genere, Consiliul de Patronaj a desfăşurat o activitate nemaiîntâlnită.

Cu un buget neînsemnat la început, Consiliul de Patronaj a ajuns la 1 Aprilie la 1.600.000.000 lei, în mare majoritate obţinut prin donaţiuni şi colecte publice.

Din acest buget s'a repartizat 1.200.000.000 lei pentru opera comitetelor locale judeţene, comunale şi municipale, iar 400.000.000 lei pentru Capitală.

Activitatea Consiliului de Patronaj a luat, în cursul anului 1941 o amplă desvoltare, întinzându-şi reţeaua acţiunii lui de asistenţă şi ocrotire în toată ţara organizând comitete judeţene şi comitete locale în toate judeţele din ţară, în toate comunele urbane şi aproape în toate comunele rurale. El a căutat să încurajeze toate iniţiativele particulare care s'au ocupat de asistenţă şi ocrotire, sprijinindu-le şi îndrumându-le.

Asistenţa ostaşului, a familiei mobilizaţilor şi asistenţa dată răniţilor a fost opera de căpetenie a Consiliului de Patronaj în aceste momente în care Armata Ţării a fost chemată să apere hotarele şi drepturile româneşti.

In această acţiune a înfiinţat şi patronat 3 spitale de zonă interioară şi 6 spitale puse sub directa lui supraveghere şi îngrijire. A înfiinţat 3 sanatorii în Bucureşti, Vatra Dornei şi Cernăuţi şi un centru de reeducare a invalizilor şi unul de reeducare a orbilor, tot în Cernăuţi.

A colectat şi a procurat din comerţ materialul necesar înzestrării spitalelor şi a distribuit îmbrăcăminte călduroasă şi încălţăminte pentru ostaşi.

A distribuit deasemenea ostaşilor depe front mari cantităţi de alimente, ţigări, săpun şi vin şi a organizat trimiterea de Sărbători a pachetelor pentru ostaşi.

A ajutat din fondurile sale:

28.439 familii de văduve şi orfani de război;

13.389 familii de invalizi;

99.397 familii de mobilizaţi;

116.901 familii în suferinţă din alte cauze şi

11.463 persoane în suferinţă.

In spitalele patronate de Consiliul de Patronaj au fost îngrijiţi 7.661 răniţi şi bolnavi.

In afară de această operă de asistenţă închinată luptătorilor de pe front şi familiilor lor Consiliul de Patronaj s'a preocupat de asistenţa socială, dând o deosebită importanţă asistenţei mamei şi copilului.

A înfiinţat 154 cantine pentru copii în Bucureşti în care iau masa zilnic 17.000 de copii.

A înfiinţat în restul ţării, 2.717 cantine pentru copii şi sunt în curs de înfiinţare atât în provincie cât şi în Capitală noui cantine pentru şcolari.

A organizat în Bucureşti 12 cămine de zi pentru copii mici ale căror mame sunt muncitoare. In aceste cămine copiii capătă o îngrijire modernă şi hrana necesară.

A distribuit şcolarilor 2.927 uniforme, 12.729 perechi de încălţăminte şi 30.000 m. pânză pentru sorturi şi albituri.

A construit şi a organizat în Capitală un cămin pentru vânzătorii de ziare şi construieşte în prezent un cămin pentru vânzătorii ambulanţi ciltenî.

A organizat 6 şcolarii în care sunt îngrijiţi zilnic un număr de 2.540 copii.

A organizat 3 colonii de vară în care au fost îngrijiţi anul acesta circa 3.000 copii.

S'a ocupat de asistenţa copiilor minori la tribunalul de Minori şi a înfiinţat un cămin pentru copii părăsiţi.

A construit la dispoziţia şcolilor din Bucureşti 39 de bărăci.

A luat sub îngrijirea sa căminele universitare, pe când 7 din aceste cămine în stare de perfectă funcţionare şi a înfiinţat 5 cantine universitare pentru studenţi.

A organizat asistenţa socială în Bucureşti, înfiinţând 15 centre de asistenţă şi un fişier central după cele mai moderne concepţii în materie. Această asistenţă se face în colaborare cu Primăria Municipiului şi Serviciului Sanitar şi dă rezultate excelente în ceeace priveşte îngrijirea sănătăţii şi ajutorarea populaţiei sărmane în Capitală.

A înfiinţat 15 cantine pentru muncitori şi funcţionari. In Bucureşti şi a deschis 2 restaurante în care se serveşte o masă bună şi curată la un preţ foarte modest.

In cantinele Consiliului de Patronaj din Bucureşti şi suburbane s'au servit în total 2.203.136 mese, dintre care 1.877.654 gratuite la copii şi săraci, iar 325.473 cu plată. O contribuţie deosebită s'a dat cu ocazia de

(Continuare în pag. 8-a)

DOI ANI DE GUVERNARE A MA

(URMARE DIN PAGINA 7-a)

...torare a refugiaților prin acordarea de subvenții și mese gratuite și alte ajutoare.

A luat inițiativa în toată țara și organizat sub-aveghera și ocrotirea orfanilor de război.

A înființat 3 ateliere de confecții pentru nevoile sale de asistență.

Are depozitele sale de tîmplărie în București, fabrică de mezeluri și 3 case pe care le exploatează pentru scopuri de asistență socială.

De la înființare până astăzi, Consiliul de Patronaj a încasat lei 8.469.355, din care donații colective 753.585.000 lei; subvenții de stat 93.670.760 lei.

Aceste sume s'au cheltuit astfel: pentru opere sociale 485.582.154 lei; subvenții acordate societăților de binefacere 156.509.436 lei; pentru acțiunea spitalicească 34.630.887 lei; ajutoare răniților 15.451.427 lei; proteze pentru invalizi 4.007.520 lei; aparate muzicale 706.753 lei; ajutoare pentru nunți 148.591 lei.

În afară de această operă desfășurată de Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale, Domnul Mareșal a acordat din fondul său personal ajutoare pentru săraci, ajutoare de botez și subvenții orfelinatelor, cantinelor, spitalelor, societăților de binefacere, căminelor și internatelor, școalelor și bisericilor, diverselor instituții culturale, științifice și bibliotecl, în valoare totală de 120 milioane 459.303 lei.

XIII.-JUSTIȚIA

Ministerul Justiției a pregătit, a studiat și a legiferat reformele fundamentale, care au așezat bazele regimului Mareșalului Antonescu.

În acelaș timp s'a îngrijit ca aplicarea legislației să fie încredințată unei magistraturi restaurată în drepturile ei de prestigiu și demnitate.

În acest spirit magistratura a fost reorganizată și epurată de toate elementele care nu corespundeau menirei înalte a corpului judecătoresc.

Prin legea din 5 Octombrie 1940 s'a suspendat temporar inamovibilitatea magistraților.

S'au dat apoi dispozițiile pentru inspectarea instanțelor și notarea cât mai precisă și obiectivă a magistraților, cu privire la aptitudini profesionale și la corectitudinea lor.

După strângerea acestor note, s'a procedat la încadrarea instanțelor.

În cursul anului 1941 a fost redată inamovibilitatea membrilor corpului judecătoresc; și ceva mai mult, această inamovibilitate a fost făcută efectivă prin abrogarea tuturor dispozițiunilor protivnice acestei idei, introduse în legea de organizare judecătorească în ultimii ani.

Aceeași rațiune a impus reorganizarea grefelor, a cancelariilor, parchetelor și a organelor similare justiției, stabilindu-se noui baze funcționale și criterii obiective de revizuire a personalului.

O problemă deosebit de complexă a fost aceea a intervenției Statului în raporturile dintre proprietari și chiriași.

În cadrul regimului stabilit prin legile de prelungire a contractelor de închiriere, s'a reușit să se concilieze și să se armonizeze într'un sistem echitabil toate interesele în joc.

Guvernul a acordat prime magistraților, va consolida datoriile acestora și va spori salariile, corpul judecătoresc trebuind să aibă condiția de viață demne de rolul său social.

XIV.-ÎNVĂȚĂMÂNTUL NAȚIONAL ȘI CULTELE

Problema educației și îndrumării tineretului a fost o problemă centrală a preocupărilor regimului Mareșalului Antonescu. Timp de doi ani Ministerul Culturii Naționale, Cultelor și Artelor a făcut eforturi continue în direcția aceasta.

Prin reforma Învățământului superior, Universitatea a fost reorganizată și așezată pe baze de autonomie.

Învățământul Primar și Normal este așezat pe baze practice și românești.

În intervalul de timp dela 6 Septembrie 1940—1 August 1942, s'au reparat, pe ani financiari localuri de școli și biserici după cum urmează:

În exercițiul financiar 1940—41 au fost reparate 111 localuri de școli, iar în exercițiul 1941—1942 un număr de 2775 localuri, dintre care 227 biserici. În exercițiul financiar 1942—1943, sunt în curs de executare 861 reparațiuni de localuri, dintre care 427 biserici.

În total au fost reparate 2625 localuri de școli primare, 53 școli normale, 211 de școli profesionale, 82 de școli secundare, 59 de școli superioare, 2 de școli speciale și 714 biserici, total 3746 localuri.

Pentru aceste reparațiuni s'au cheltuit, din credite bugetare 233 mil. 978.542 lei, iar din plusul de investiții în numerar 247.726.650 lei, total 481.705.192 lei.

Pentru înzestrări de școli și cămine s'au cheltuit din credite bugetare 52.033.760 lei, din planul de investiții și credite pentru comenzi în Germania 516.709.000 lei, pentru cantine școlare și cămine 135.544.815 lei. Pentru burse s'au alocat 461.939.173 lei, ajutoare acordate refugiaților 104.711.642 lei, total 1.752.643.598 lei.

Au fost plasați și utilizați 9366 învățători refugiați.

Au fost plasați în alte posturi profesori refugiați și s'a purtat grije studenților și elevilor refugiați.

Ministerul a acordat valuta avantajoasă pentru continuarea studiilor în străinătate unui număr de 1253 studenți și a încheiat un acord cu Germania cu privire la schimbul de elevi tineri.

A fost intensificată asistența copiilor săraci, înființându-se 5607 cantine școlare. A fost intensificată și sistematizată cultura grădinilor și a loturilor școlare, a căror întindere este de 2943 hectare grădini și 18.041 hectare loturi.

Au fost numiți în învățământul peste 4000 de absolvenți de școală normală.

S'au revizuit toate manualele școlare și programele analitice.

Învățătorimea a fost îndrumată spre o participare cât mai intensă la acțiunea pentru învingerea greutăților războiului și pentru luminarea maselor în legătură cu lupta pe care o duce Țara noastră. Au fost organizate cursuri sanitare gospodărești agricole și zootehnice în vederea specializării învățătorilor pentru activitatea lor extrașcolară. Au participat la aceste cursuri 2900 învățătoare, 360 învățători pentru agricultură și 60 învățători la cursurile de zootehnie.

În atelierele școlilor industriale de fete s'a lucrat o importantă cantitate de rufărie, mănuși, ciorapi pentru ostași. În vara anului acestuia s'a prelucrat o cantitate de 16.000 kgr. lână pentru îmbrăcămintea de iarnă necesară soldaților. În atelierele școlilor industriale de băeți se lucrează la executarea unor comenzi de 100 milioane lei pentru armată.

Subsecretariatul de Stat al Educației Extrașcolare a urmărit cu perseverență îndrumarea educației tineretului extrașcolar, premilitar și sportiv.

Se găsesc azi sub arfinca educației extrașcolare 20.000 tineri extrașcolari din București, a amenajat și pus în funcțiune în afară de stadionul dela Arcul de Triumf care e în curs de a fi modernizat strandul Kiseleff sub noua num're „Strandul Tineretului", unde au acces gratuit toți tinerii extrașcolari din București.

Pentru înzestrarea formațiunilor premilitare a fost comandat din Germania material în valoare de 50.000.000 lei.

Au fost ținute la București cursuri pentru formarea cadrelor premilitare, la care au participat 400 de îndrumători județeni. A început ținerea unor cursuri pentru 11.000 educatori ai tineretului extrașcolar și premilitar.

În luna August 1941 o delegație a Subsecretariatului Educației extrașcolare a participat la competițiunile sportive dela Breslau, iar în Martie 1942, o echipă de 40 educatori ai tineretului român a urmat cursurile dela Potsdam. În luna Iunie 1942 o delegație a tineretului român a participat la competițiunile dela Weimar și Florența, unde tinerii români au fost clasați foarte bine. Un grup de 20 tineri germani trimiși de conducătorul tineretului german, au fost oaspeții tineretului român. 30 de conducătoare ale tineretului român au fost invitate la cursurile de comandante din Babdelsweil. În cursul lunii Septembrie crt. tineretul român participă la competițiunile sportive dela Roma și la congresul tineretului european de la Viena.

Pentru exercițiul 1941—1942, Subsecretariatul Educației extrașcolare a avut un buget de 193 mil. 665.581 lei, iar pentru anul 1942—1943 unul de 413.760.420 lei.

Subsecretariatul de Stat pentru Culte și Arte a luat măsuri împotriva francmasoneriei și iudaismului, a dispus ca obiectele de cult, veșmintele bisericești, icoanele etc. să nu mai poată fi vândute de magazinele cerești.

A dat dispoziții pentru înarmarea clericilor și înființarea cultului mortilor.

A interzis ca preoții să mai ia parte în acțiuni politice ori în întreprinderi cu caracter negustoresc, urmând ca să-și îndrepte toată puterea lor de muncă preocupărilor de ordin spiritual-cultural de asistență socială și în general, operei de ridicare a satului.

Au fost amovați funcționarii de la centrele eparhiale, cari au mai funcționat [illegible] de 15 ani.

S'au trecut în buget 350 posturi de preoți, cari funcționau [illegible] mai mulți ani fără salar. S'au acordat subvenții sporite de cântăreți dela Eparhiile cărora nu li s'au 'uat în buget până în prezent școlile de cântăreți.

S'au acordat în exercițiul 1941—1942 o sumă de 35.000.000 lei ajutoare pentru bisericile și mănăstirile arse de cutremur, iar în exercițiul 1942—1943 o sumă de 60.000.000 lei, deci total 85 milioane lei.

S'a prevăzut în buget suma de 2.100.000 lei pentru bursele studenților teologi ortodoxi și uniți.

Au fost echivalate salariile preoților cu institut teologic și Locotenenții cu școală normală din Transilvania cu acelea ale preoților licențiați, iar profesorilor dela Academiile teologice li s'a rectificat încadrarea, stabilindu-se o încadrare superioară în grad și salar față de conferențiarii universitari.

S'a reglementat situația juridică a bunurilor imobile care aparțineau școalelor confesionale ale Parohiilor ortodoxe și greco-catolice din Transilvania, recunoscându-se Parohiilor dreptul de proprietate asupra acestor școli.

S'a întocmit proiectul de decret lege pentru a se reda Eparhiilor respective [illegible] din București.

Au fost ajutați și ajutați preoții refugiați. În Transnistria a fost organizată o misiune permanentă cu preoți puși la dispoziția de Eparhiile din țară.

Casa Școalelor și a Culturii Poporului a înzestrat școli de grad secundar și de curs primar cu material didactic unelte și biblioteci, a acordat ajutoare pentru construcții, reparații și mobilier.

A ajutat elevii săraci și a dat subvenții cantinelor școlare, distribuind în acest scop 60 000 000 lei, iar în Basarabia și Bucovina 23 milioane lei.

A repus în funcțiune o veche editură a acestui institutiv care tipărește lucrări de știință și literatură.

D. Mareșal Antonescu stă de vorbă cu un rănit

Activitatea extrașcolară 591 293 liceri. Numărul formațiilor care încadrează acest tineret este 2970 pentru băeți și 3114 pentru fete. Îndrumarea și controlul acestei acțiuni se exercită de 496 consilieri și consiliere. Au fost tipărite 8 manuale de îndrumare.

S'a dat o deosebită atențiune educației și instrucției premilitare. Astăzi avem 353.253 premilitari încadrați în 4410 formațiuni bine încadrate.

A fost încurajată mișcarea sportivă din Țară, dând desvoltare pentru tir, ski, înot și atletism.

Există azi 591 poligoane de tragere, dintre cari 35 model și 502 în curs de amenajare. 604 stadioane sportive, din care 30 model și 846 în curs de amenajare și 3150 terenuri de sport și tir în comunele rurale.

Mai sunt 23 cămine pentru tineret și alte 33 în curs de construcție.

Pentru educarea în aer liber a

XV.-PROPAGANDA NAȚIONALĂ

Ministerul Propagandei Naționale avea în aceste împrejurări noui și grele mari răspunderi.

În interior, opera de reconstrucție națională a Mareșalului Antonescu nu dispunea de organe proprii pentru informarea Țării;

În exterior acțiunea de cunoaștere a Neamului nostru și problemelor lui fusese foarte redusă.

Războiul a deschis și pe plan intern și pe plan internațional noui răspunderi ale acțiunei de propagandă.

Pentru realizarea lor, Ministerul nu avea decât 300 de funcționari, dintre care 98 fuseseră vărsați acestui Departament dela Ministerul de Externe, Serviciul Social, Ministerul Finanțelor, Ministerul Culturii Naționale, Ministerul de Interne și alte instituții.

Reprezentarea noastră în străinătate pentru acțiunea culturală și de propagandă era deasemenea foarte redusă.

Cu toate acestea într'un an și jumătate Ministerul Propagandei și-a făcut datoria de a desvolta acțiunea de informare în țară și străinătate.

În acest timp au fost organizate 88 vizite de personalități culturale, scriitori, ziariști, în Țara noastră și 127 de manifestări culturale în străinătate (59 conferințe, 50 concerte, 18 alte manifestări) și s'au ținut de către străini 32 de conferințe;

S'au organizat 30 echipe de propagandă internă, care au dat 275 spectacole pentru răniții români și germani. Cu colaborarea Marelui Stat Major s'au organizat alte echipe necesare războiului.

S'au publicat lucrări despre Țara

MAREŞALULUI ANTONESCU

M. S. Regele felicită pe un brav ostaş

noastră cu un tiraj total de 740.150 exemplare;

S'au difuzat 455.134 de publicaţii;

S'au redactat 837 articole;

S'au tradus pentru revistele străine 817 articole;

S'au executat 658 hărţi.

Ministerul Propagandei a organizat el însuşi ziare şi reviste: „Cuvântul Mareşalului către sătenii" „Basarabia", „Bucovina", „Transnistria", „Arcaşul", „Pentru Jertfitori", „Dacia Traiană" (număr special în limba italiană), „Sentinela", „Soldatul", „Der Soldat", „Il Soldato", 11 ziare cu un tiraj general de 45.405.000 exemplare. Numai „Cuvântul Mareşalului" a avut un tiraj de 9.352.500 exemplare.

Ministerul Propagandei a subvenţionat unele ziare şi reviste de propagandă, acordând în acest scop 50.744.800 lei.

Opera Mareşalului Antonescu a fost astfel răspândită cu ajutorul Ministerului Propagandei dar mai ales cu concursul larg al Presei româneşti căreia găseşte prilej să-i exprime toată recunoştinţa pentru sprijinul ce ne-a dat.

În această vreme, când Guvernul nu dispunea nici de un post radio, nici de milioace proprii pentru difuzarea propagandei, rolul presei în informarea Ţării şi în păstrarea coeziunei noastre a fost covârşitor.

Ministerul Propagandei a organizat acţiunea de informare prin presă: am dat 453 de normative generale pentru acţiunea de informare şi sprijinire a măsurilor Guvernului.

Acelaşi atenţie a fost dată legăturilor cu presa străină.

201 ziarişti străini ne-au vizitat Ţara: din Germania 62, din Italia 51, din Slovacia 22; din Croaţia 20, din Spania 14; din Bulgaria 16, din Turcia 5; din Japonia 2; din Elveţia 6, din Suedia 2; din Finlanda 1

73 de ziarişti români au mers pe la hotare.

Presa străină a publicat în acest timp 4853 articole despre Ţara noastră: 2881 despre Români în general, 847 consacrate Domnului Mareşal Antonescu şi 1130 Armatei Române.

Ministerul Propagandei a organizat în această vreme 4413 buletine de presă şi difuzarea lor: 3370 de telefoane d'n străinătate; 480 buletine ale presei externe şi 683 de buletine ale presei interne.

Dosemeni el a organizat materialul din presă asupra războiului, distribuind 13.386 foto-reportagii, 3280 articole şi 48 hărţi.

A participat şi organizat în străinătate expoziţii de artă populară română, în Germania: la Viena, Stuttgart, Frankfurt am Main, Colonia şi Breslau; Bienala dela Veneţia; 8 participări la târgurile de mostre: Milano, Leipzig, Lyon, Viena, Milano, Plovdiv, Barcelona şi Lyon la expoziţia „Cărţii Copilului" dela Sofia, şi altele.

În Ţară s'a organizat în această vreme expoziţia antimasonică şi cele în pregătire expoziţia anticomunistă.

Dosemeni, o expoziţie de vânătoare română; două expoziţii de artă populară şi 16 expoziţii de artă culinară.

Totalul expoziţiilor efectuate şi în pregătire este de 21 în Germania; 7 în Italia; 5 în Franţa; 2 în Bulgaria 2 în Spania; 1 în Portugalia; 1 în Croaţia; 1 în Slovacia şi 1 în Suedia.

36 de expoziţii au fost organizate în ţară, dintre care 18 la însuşi Ministerul Propagandei şi 10 în provincie.

Ministerul Propagandei, prin Oficiul Cinematografic, a editat în această vreme 32 de filme (14 documentare, 2 artistice, 6 de propagandă, 4 culegeri culturale, 6 culegeri militare); 75 de jurnale informări (80.000 metri filmagine şi sunete); 24 de filme de război; 11 filme naţionale

Dosemeni au avut loc 2750 reprezentaţii ale camionetelor cinematografice la care au asistat 1.500.764 spectatori şi 1025 reprezentaţii ale trenului cinematografic, la care au asistat 298.458 spectatori.

11 filme şi jurnale româneşti au circulat în 95 copii în 13 state şi 23 de oraşe.

Politica filmului naţional a urmărit pe de o parte să înfăţişeze în ţară şi în străinătate faptele de război şi viaţa naţională, iar pe de altă parte să adapteze şi sportive.

Societatea de radio-difuziune a fost deasemeni sprijinită ca să-şi desvolte opera sa de informare a ţării şi a străinătăţii.

Programul de desvoltare a radio-difuziunii este în curs.

Patru posturi de emisiune de puteri diferite sunt în curs de goranizare.

La Iaşi s'a instalat un post emiţător de unde medii de 5 kilowaţi. Un post de 10 kilowaţi pe unde medii va fi instalat la Chişinău în locul celui distrus.

Alte posturi vor fi deasemeni îngrijite.

Programele societăţii de radio difuziune au fost revizuite pentru ca să răspundă rostului nou pe care l-a primit radio-difuziunea românească. —

S'a organizat ora ostaşului cu e-misiuni speciale pentru armata noastră; poşta militară radio; ora femeii cu concursul Consiliului de Patronaj; ora tineretului; ora ostăşească româno-germană şi altele.

Radio-difuziunea a servit Guvernului pentru transmiterea festivităţilor naţionale şi pentru cinstirea aniversărilor naţionale ale ţărilor amice. Conferinţe purtând asupra economiei ţării, asupra măsurilor de aprovizionare şi ordinei administrative au fost deasemenea organizate în cadrul unui program care a privit în general toate problemele româneşti.

Cu personalul de care dispune, lipsit de o organizare proprie, Ministerul Propagandei nu putea înfăptui mai mult.

XVI. — ADMINISTRAŢIA ŞI REORGANIZAREA STATULUI

În împrejurările grele ale războiului şi cu toate frământările prin care a trecut Ţara în acest interval administraţia, poliţia şi siguranţa au asigurat buna funcţionare a Statului.

Poporul Român este un popor sănătos şi dovada a făcut-o prin liniştea în care şi-a purtat războiul.

Această a îngăduit ca în plin război, opera Mareşalului Antonescu să poată să fie înfăptuită şi prin reforme administrative.

Fără nici o lege nouă, s'a făcut o suprapunere şi o uniformizare a unităţilor administrative în cadrul judeţelor pentru a face să coincidă teritoriile unităţilor agricole, medicale, şcolare etc. în scopul coordonării şi controlului unitar.

S'au organizat Consiliile de colaborare în administraţia comunală, pretorală şi judeţeană, asigurându-se, fără nici o lege, colaborarea reprezentanţilor diferitelor autorităţi la conducerea administrativă, în special pentru prefecturi şi comunele urbane.

S'a făcut arondarea comunelor şi reducerea numărului lor dela 5399 la 4912 prin contopiri şi transformări care să asigure o bună organizare administrativă şi financiară a unităţilor locale.

S'au organizat noui mijloace de control administrativ.

S'a asigurat prestaţia efectivă în natură şi s'au îmbunătăţit isvoarele de venituri locale.

Ministerul Afacerilor Interne a acordat pentru lucrările de interes obştesc 1.317.000.000 lei.

Judeţele şi comunele au executat lucrări, în afară de acestea, în valoare de circa 2.500.000.000.

Capitolul investiţiilor şi drumurilor este pe anul în curs de 2.694.000.000.

Iar ajutoarele acordate până azi de ministerul Afacerilor interne sunt în valoare de 836.000.000 lei.

S'au anulat contracte de concesionare oneroase sau nefolositoare la Piteşti, Ploeşti, Buleş, Oltenişa, Bocşa Montană, Bocşa Română şi Vaslieva, şi sunt în curs de revizuire altele.

Urmând hotărîrea Mareşalului Antonescu s'au înfiinţat în cursul acestui veri întreprinderi şi ateliere care să crească veniturile comunelor şi să formeze meşteşugari.

Numărul realizărilor numai din vara acestui an trece de 400.

Pentru ajutorarea funcţionarilor, ministerul de Interne a acordat prin Casa de Economii şi Ajutoare, 650 milioane lei.

S'a reorganizat regimul penitenciarelor.

S'a reorganizat poliţia şi s'au revizuit funcţionarii Siguranţei şi Poliţiei.

Jandarmeria şi-a modificat organizarea teritorială şi a desvoltat o intensă activitate care a sprijinit Guvernul şi Armata.

Reformele administrative înfăptuite în Basarabia şi Bucovina au asezat viaţa acestor provincii pe baze noi.

Guvernul a îngrijit şi a ajutat ca viaţa economică a acestor provincii să poată fi reluată prin dotarea lor cu inventar agricol, cu credite pentru industrie şi comerţ şi aprovizionări cu materii prime şi combustibili.

În Basarabia au fost repuse în funcţiune 901 întreprinderi industriale şi s'au înfiinţat 6 întreprinderi industriale noui.

5080 de firme comerciale au fost autorizate.

Iar în Bucovina au fost repuse în funcţiune 312 întreprinderi industriale şi 2151 de întreprinderi târăneşti, dându-se 4.164 de autorizaţii de funcţionare comerciului.

Românizarea a adus în patrimoniul Statului în Basarabia o suprafaţă agricolă de 394.000 Ha., iar în Bucovina 47.700 Ha., cu 3161 locuinţe.

Au intrat în patrimoniul Statului, deasemenea, 273 de industrii alimentare şi forestiere şi peste 100 de diferite alte industrii pe lângă 380 de bunuri comerciale.

Pentru sprijinirea producţiei pe lângă materii prime, s'au dat în Basarabia 45.000.000 ker. de carburanţi şi s'au dat credite pentru încurajarea industriei şi comerţului în valoare de 820.000.000 lei.

Iar în Bucovina s'au distribuit semănăturile în valoare de 133.000.000, s'au distribuit tractoare şi maşini şi s'au dat credite de 1.014.179.000 lei.

Întrarea administraţiei economică, de educaţie, propagandă şi asistenţă socială a fost reorganizată în aceste provincii.

Comunele şi-au înfiinţat întreprinderi comunale, centre agricole zootehnice ş. a., pentru a mări veniturile administraţiei locale.

Pentru Basarabia Guvernul a acordat subvenţiuni de 912.562.000 lei, ceace a îngăduit ca în această provincie întreaga activitate să poată fi reorganizată.

Spitalele, dispensarele, băile şi institutiile de asistenţă să poată să asigure o bună ordine sanitară şi socială.

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale şi-a organizat centre şi a sprijinit această operă, organizând în special la Cernăuţi, mari Institute de asistenţa a invalizilor şi de asistenţă socială în genere.

În teritoriul ocupat de armatele noastre, între Nistru şi Bug, Guvernământul civil depe lângă Comandamentul de Căpetenie al Armatei a asigurat administraţia românească pe acest teritoriu, care are o suprafaţă de aproape 40.000 km. p.

Investiţiunile făcute de Guvern, de facerea inventarului agricol, de desfiinţarea colhozurilor şi a sovhozurilor şi repunerea în funcţiune a 238 de industrii şi fabrici din 1257 de instalaţii industriale au fost înlesnite de acţiunea Ministerului pentru refacerea spitalelor, de activitatea didactică şi de misiunea religioasă care a reînceput şi pus în funcţiune 500 de biserici cu concursul a 200 de preoţi.

Pentru buna aşezare a administraţiei şi a organizărilor naţionale [illegible] Guvernul a realizat, prin Institutul Central de Statistică, recensământul general al României — populaţie şi bunuri — la 6 Aprilie 1941; recensământul general agricol la 15 Mai 1941; statistica Basarabiei şi Bucovinei, şi are în curs de executare statistica agricolă, a întreprinderilor şi capitalurilor.

Cursuri de pregătire profesională de specializare sunt organizate pentru a ridica nivelul funcţionarilor administrativi.

Administraţiile din Basarabia şi Bucovina au fost organizate cu personal bricepul, pentru ca redresarea acestor provincii să poată fi rapidă înfăptuită.

Reforma de organizare a puterii centrale şi administraţiei locale vor fi în curând introduse.

Legea de organizare a puterii centrale va aşeza administraţia ministerelor pe baze noi, asigurând iniţiativa ministerială şi răspunderea civilă a funcţionarilor publici, descongestionând administraţia centrală şi simplificând procedura generală.

Reforma administraţiei locale va asigura desvoltarea experienţei făcute în Basarabia, organizarea provinciei pe baze noi şi desvoltarea Prefecturei ca organ de control, a [illegible] autorităţii complete, şi a Comunei, ţinând seamă de nevoile românesti şi făcând să fie reprezentate în consiliile acestei unităţi administrative interesele şi structura economiei locale.

Legile de reorganizare a Ministerelor vor fi în curând publicate, iar

(Continuare în pag. 10-a)

M. S. Regele şi d. Mareşal Antonescu în mijlocul ostaşilor pe front

DOI ANI DE GUVERNARE A MAREŞALULUI ANTONESCU

(URMARE DIN PAGINA 9-a)

legislaţia pe baza căreia lucrează Ministerele vor fi revizuită şi simplificată,

După ce administraţia Statului, va fi astfel, în curînd consolidată, se va trece la organizarea profesiunilor şi la formarea organizaţiilor naţionale care vor participa la Consiliul de Stat.

Nu se putea păşi la organizarea naţională în plin război şi fără a avea mai înainte o bună aşezare a administraţiei centrale şi locale a Statului; după cum la întemeierea organizaţiilor naţionale şi profesionale ca şi în formarea noilor cadre administrative şi profesionale, vor trebui să fie respectate locurile ce se cuvin combatanţilor de azi.

ROMÂNI.

Acestea sunt înfăptuirile guvernării Mareşalului Antonescu.

Prin cele mai grele încercări şi cu poveri istovitoare Guvernul Mareşalului Antonescu a încercat să-şi facă datoria de a asigura Neamului ordine şi muncă, în timp de Armata dezrobitoare, sub comanda Mareşalului ne-a redat onoarea şi pământurile strămoşeşti. Străduinţa aceasta n'ar fi putut fi înfăptuită fără sprijinul Armatei, căreia Mareşalul Antonescu i-a închinat toată credinţa şi geniul său militar.

Fără jertfa ostaşilor, care au apărat pământul Ţării şi i-au asigurat liniştea, nimic n'ar fi putut fi realizat în ordinea administrativă internă.

De aceea, Guvernul Mareşalului Antonescu îşi închină azi recunoştinţa lui eroilor căzuţi, invalizilor noştri, orfanilor şi văduvelor războiului, care ne-au dat sulerinţa lor pentru biruinţa noastră.

Credinţa noastră înfocată în această clipă cu devotament şi gratitudine pe ostaşii Patriei care continuă să-şi facă datoria, slujind istoria noastră.

Guvernul Mareşalului ştie deasemenea, că n'ar fi putut înfăptui nimic dacă conştiinţa sănătoasă a Ţării nu i-ar fi înţeles şi urmat străduinţa.

Dar Neamul nostru a înţeles că Mareşalul Antonescu adună şi concentrează în fiinţa lui, în misiunea lui istorică şi în gîndul său creator românesc, toată înfruparea destinului nostru.

De aceea, Guvernul Mareşalului Antonescu exprimă tuturor, tineri şi bătrâni, mulţumirea sa pentrucă au sprijinit opera Mareşalului, ţăranilor, orăşenilor noştri, muncitorilor truditi şi tuturor elementelor producţiei româneşti care ne-au ajutat să ne facem datoria.

Acelaşi recunoştinţă o închinăm funcţionarilor Statului, oricare le-ar fi rangul, fiindcă ei au dovedit că ştim să ne purtăm poverile în deplină ordine şi prin muncă sănătoasă.

Dar mai presus de orice, şi înaintea tuturor, Ţara şi Guvernul datoresc recunoştinţă Mareşalului nostru, care, cu geniul său creator şi cu puterea lui de îndârjire neîmblânzită, a înfruntat toate piedicile şi a stat zi de zi de veghe în aceste vremuri grele, îndrumându-ne viaţa.

Guvernul Ţării are conştiinţa că n'a putut înfrânge toate greutăţile.

În acest ceas de spovedanie curată a muncii noastre de zi şi de noapte, am datoria însă să spunem Ţării că noi toţi, cei cari în Guvern slujim credinţa şi răspunderile Mareşalului, am făcut tot ceeace omeneşte se putea împlinit în aceste timpuri grele.

Dacă munca nu este o sclavie amară şi dacă adevărul nu este o simplă închipuire, este cu neputinţă ca Românii de pretutindeni să nu-şi dea seama că a guverna azi, în aceste timpuri de zbucium slăbiciuni, nu este un privilegiu.

Zi şi noapte lângă Mareşal — şi în timp ce Mareşalul ducea oştile noastre la biruinţă — aci, am încercat să facem totul pentru a împlini nevoile, pentru a mângâia durerile, pentru a răzbuna aşteptările.

Sunt printre noi oameni cari pentru a servi pe Rege şi pe Mareşal şi-au stins în ei orice bucurie a vieţii pentru a nu păstra decât măndria aspră de a sluji Patria

În pragul celui de al treilea an de guvernare a Mareşalului, Guvernul Ţării închină toată străduinţa lui tânărului şi curajosului nostru Rege, care este geana de lumină prin care privesc toate nădejdile noastre;

Tineretului pentru care se varsă sângele ostaşilor, pentru care se sting lacrimile mamelor şi ale soţiilor celor plecaţi la luptă;

Tineretului pentru care trebue să zidim o istorie nepieritoare, lui îi închinăm mândria datoriei împlinite, cu convingerea neclintită că el va putea înţelege şi va sluji crezurile de azi şi de mâine ale acestui Neam.

Fiindcă nimic şi nicio putere de pe lume nu va putea să abată Neamul Românesc dela drumul viitorului său.

Două mii de ani am stat noi străjă pe pământuri care ale noastre au fost şi ale noastre vor fi, în Carpaţii în care gemetul suferinţei ne-a ridicat pe creste, la Dunăre şi Marea Neagră, unde ne-am doinit de străbuni veacuri dorurile şi unde totdeauna am ştiut a păstra puterea sângelui nostru.

Uniţi în jurul Tronului, slujind crezurile româneşti de totdeauna, urmând pe Mareşalul desrobirei româneşti, nu vom putea niciodată trăda nici legile sfinte ale pământului nostru, nici împlinirea datoriilor Patriei.

Românilor de pretutindeni, în pragul celui de al treilea an al Domniei Regelui Mihai I, în răsăritul celui de al treilea an al minunei istorice, pe care o împlineşte Mareşalul, Guvernul Ţării le mărturiseşte azi credinţa nebiruită în dreptatea noastră şi în biruinţa luptei pe care o ducem.

Trăiască România!

Trăiască Regele şi Dinastia noastră!

Trăiască Mareşalul desrobirii româneşti!

D. Mareşal Antonescu coboară din tren într'o gară din zona frontului

CĂLĂREŢII ROMÂNI PĂTRUND IN CAUCAZ

Mulţi au avut părerea greşită că la noi Cavaleria se reduce la o uniformă strălucitoare şi un cal, care să ştie să meargă frumos în pas cu fanfara la paradă. Se auzea spunându-se cu ironie: un cavalerist — pinten, rozete, fireturi şi monoclu!

A fost suficient însă ca să se dea ocazie cavaleriei române să intre în iureşul războiului, pentru a răsturna din temelie această concepţie greşită.

Chiar dela punerea lor din Nordul Moldovei, apoi în Basarabia, la Nistru şi până peste Nipru — la Melitopol, aceşti ostaşi au înfăptuit calităţi excepţionale, ştiind să folosească orice fel de teren şi orice situaţiune, căci gând victorie după victorie.

Cavalerişti români, fie ei călăraşi, roşiori sau purtaţi, au fost ca şi Dorobanţii, ca şi Vânătorii de Munte, — printre cei mai buni şi mai bravi ostaşi ai Ţării.

Un Corp de elită prin tradiţie şi fapte de arme — pe de parte, — şi prin formarea oamenilor de o excepţională valoare personală, cu o înaltă disciplină morală pe de alta.

La finele campaniei anului trecut, Corpul de Cavalerie se găsea dispus în lungul Litoralului Mării de Azov, dela Liberiesc şi până la Taganrog în afară de aceasta, avea în Crimeea Divizia şi Detaşamentul Colonel Radu

În această situaţie, Corpul de Cavalerie rămâne pe poziţie în cursul iernii, luând parte (mai ales prin acţiunile Detaşamentului Col. K.) la desfăşurarea luptelor grele dela Sevastopol, Feodosia, Arabat şi Kerci. S'au văzut astfel, cavalerişti luptând în munţi fără în condiţiuni cu totul excepţionale pentru călăreţi, dar înregistrând succese nu mai puţin frumoase. Ori cari au fost însă condiţiunile de luptă, dificultăţile terenului şi variaţiunile climei, ei au rezistat, au luptat cu hotărâre şi au învins.

În urma acestui greu *examen*, trecut cu atât mare succes, corpul de Cavalerie primeşte ordinul, ca la începutul lunei August să pornească mai departe. După ce Rostowul a fost cucerit, Generalul îşi regrupează unităile Corpului său de Cavalerie şi porneşte dela Mariupol prin Rostow, cu direcţiunea Sud în ţinuturile Kubanului. Atinge într'un marş impunător Platono-Petrovo, la 5 August, Starominskaia la 6 August, Kanewowska'a la 8 August şi Timoşewkaia la 9 August.

Rezistenţele inamice întâmpinate pe drum au fost lichidate fulgerător. Astfel, rezistenţa încercată de bolşevici la Iaşk a fost înfrântă de către Detaşamentul — V'for al Colonelului Vadim'r C.. începând dela 6 August şi terminată în ziua de 9 Augustul la orele 10 dimineaţa, când oraşul a fost cucerit. Duşmanul grupase forţe destul de puternice, care însă au fost împrăştiate şi nimicite prin manevre fulgerătoare. Cu cât înaintarea Corpului de Cavalerie se accentua spre Sud-Sud-Est, rezistenţa bolevicilor se făcea mai multă simţită. Astfel, Detaşamentul Frank a lichidat încercările armatelor lui Timoşenko de a opri înaintarea Cavaleriei Române la Sud-Est de Timoşewskaia şi până la Slavianskaia, în jurul localităţilor Poponiçewskaia, Staroweliçikowskaia, Staromisatowskaia şi Krasnoarweiskaia.

Podul peste râul Protok la intrarea în localitatea Slawianskaia, a întârziat câteva zile înaintarea Cavaleriei. Fiind distrus de armatele sovietice în retragere, el a trebuit să fie reconstruit concomitent cu atacurile duse de către unităile Corpului şi sub focul intens al inamicului, atât terestru cât şi aerian.

Colaboratorii Generalului, comandanţi de unităţi, au dat dovadă de mult tact şi mai ales de pricepere în arta militară, conducând manevrele unităţilor lor în cea mai desăvârşită coordonare. Toţi au acţionat viguros şi simultan, răsturnând pe inamic şi împrăştiindu-i forţele în jurul localităţii Anastasiewskaia.

Statul major al Corpului de Cavalerie, prin acţiunile comandate, a reuşit să impună inamicului o retragere continuă, înlănţuindu-l permanent în derută, fără a-i da răgaz să se organizeze în apărare. Formidabilele lovituri au avut ca rezultat, realizarea celei mai impunătoare victorii a Corpului de Cavalerie — şi prin ea ridicarea şi mai mult a Prestigiului Armatei Române, în războiul contra bolşevismului

Prin trecerea Canalului Kurka la punctele Kalabatka, Korjewski şi mai spre Nord la Sewcenko, precum şi înfrângerea rezistenţei armatelor sovietice de marină în Kolhozul Put Lenina, Kurcianskaia Sewerniî Sad cari au dus la cucerirea oraşului Temriuk, prima faza a acţiunei Corpului de cavalerie în ţinutul Kubanulu, poate fi considerată ca încheiată.

Timp numai de 22 zile, Corpul călăreţilor Români a parcurs luptând şi învingând, într'o succedare viforoasă de fapte de arme, peste 720 kilometri, pe un front care se lărgea dela o zi la alta, într'o climă aridă şi stepă.

Întreaga coastă Apuseană a Mării de Azov a fost liberată de trupele bolşevice, iar prin căderea oraşului Temriuk, peninsula Taman şi-a deschis porţile larg, pentru a lăsa liberă trecerea dinspre Kerci.

Graţie acestei acţiuni, atât de perfect coordonate, rapide şi de mare ampioare, care, pentru realizarea ei a cerut sacrificiu în vieţi omeneşti şi material de război destul de modeste, armata Română şi în special corpul de Cavalerie, era gata să păşească mai departe, spre defileurile Caucazului, cu forţele complect întregi.

Elanul şefilor şi al trupei a fost demn de toată admiraţia. Departe de ţară, trăind şi luptând în condiţiuni extrem de grele, şi-au păstrat continuu sănătatea şi ţinuta, fără a lua sema la oboseală, fără a şovăi, fără a murmura. Disciplina lor a sublimat şi mai mult forţa pe care o reprezintă Cavaleria Românească, înscriind noi pagini de glorie în Kuban.

Putem pune la pământ genunchiul, — pentru clipa de smerită reculegere închinată celor căzuţi cu zâmbetul pe buze şi-au sacrificat viaţa pe altarul Patriei, pentru Victoria cea mare.

Tot astfel, subofiţerii şi trupa, care a ştiut să se jertfească românește pentru Ţară, Rege şi Credinţă, vor fi veşnic pomeniţi cu admiraţie pentru simbolul jertfei lor.

Fie ca victoria, cucerită cu jertfa lor şi cu avântul celor vii, să aleăt'ască piatra de temelie a Patriei celei noui de mâine!

Cap. t. r. Chiţulescu Gh.
Reporter de război P. P.

CĂTRE CEI DE-ACASĂ

Foaie verde de bujor
Du-te pasăre uşor,
La ai mei şi le vesteşte
Că fecioru lor trăieşte

Şi de-o fi cumva să mor
Vestea-aceasta s'o dau lor.
Căci atunci ei te urâsc,
Şi pe mine mă jelesc.

Dar după un timp trecut,
Spune-le că m'au pierdut
Am căzut în bătălie,
În Rusia cea pustie.

Tu eşti liberă să pleci
Gras'il multe să le treci,
Eu rămân îngândurat,
De căminu-mi depărtat.

Eu rămân să-mi apăr Ţara,
De cei ce ne-au vrut ocara,
Şi iar verde de s'un,
Du-te draga mea, drum bun!

Fr. Ioan Gheorghe
dintr'un batalion V. Munte

RECUNOȘTINȚA TRANSNISTRIEI DESCĂTUȘATE

O hoardă de hingheri și otravă, o întreagă împărăție de barbarie, de asasinări, împilare, răsturnată și cioburile platoșei sale de potemkiniadă înșirate, în locul său începe să se ridice, din ce în ce mai viguroasă, o nouă viață, senină și sănătoasă, adânc și sigur implântată în temeiurile veșnice ale credinței, ale adevărului și ale celorlalte bunuri durabile, răsărite din fecunda brazdă a spiritului omenesc, în trudnic și înalt zbor peste înălțuitele mileniî de istorie înșirată și roditoare.

In urma valului de baionete, care prăvale în vertigii frontul vrăjmaș, asigurată necontenit de isbânda crescândă a vitejilor ostași, organizarea românească înfiripă și desvoltă o existență socială tihnită și prosperă, mai cu seamă în satele și orașele de pe pisturile și meleagurile obidite ale Transnistriei.

Ca un simbolic semn de recunoștință, pentru sacrificiul întreprins de trupele noastre profesorii Institutului Agronomic din Transnistria, precum și cei ai Universității din Odesa, între care o bună parte sunt academicieni, au trimis d-nei Alexandrina Gr. Cantacuzino, președinta generală a societăților ortodoxe naționale a femeilor române, pentru bravii noștri ostași, un dar de 5000 țigări și o epistolă, evocatoare a adâncilor simțăminte.

Iată frumoasa lor scrisoare:

„Scumpilor eroi răniți,
Soldaților români,

„O, scumpi frați creștini, eroi ai Armatei române!

„Corpul didactic al Institutului Agronomic din Guvernământul Transnistriei vă mulțumește călduros pentru jertfa voastră depusă pe altarul religiei și Patriei.

„Voi ați eliberat pământul nostru nu numai de un dușman viclean, fără milă, dușman al religiei și culturii dar, înfrângând pe acești inamici din Odesa, Cherci, Sevastopol, Harcov, eliberați Europa întreagă de amenințările acestor vrăjmași ai omenirii.

„Bolșevicii, plecând din Odesa, ca și din alte orașe, sub presiunea armatei germano-române, nimicind fiind pe drumul lor fără oncare, au supus populația civilă la o existență cumplită, însă grație ajutorului român se construiesc repede orașe și sate. Țăranilor transnistrieni li se dă pământul luat de bolșevici, în orașe se redeschid fabrici și uzine și astfel lucrătorilor li se dă putința de a-și folosi meseria lor, putând avea existența asigurată; pentru cei săraci se deschid cantine gratuite, li se dă și ajutorul medical gratuit; pentru copii se deschid școli, pentru tineretul Odesei e deschisă Universitatea și Institutul Agronomic, peste tot în orașe și sate se redeschid și se restaurează bisericile pângărite de bolșevici, unde, pentru prima oară, după 23 ani, noi putem să înălțăm rugile noastre către Dumnezeu. Și pentru toate aceste binefaceri noi vă suntem recunoscători numai vouă soldați ai Armatelor româno-germane.

„Ne plecăm capetele noastre în fața eroilor căzuți pe câmpul de onoare; pe voi, eroilor, vă rugăm să primiți micile noastre daruri, cu semnul recunoștinței noastre călduroase și rugăm pe bunul Dumnezeu să vă dea însănătoșire grabnică și viață fericită".

Iată cei sfințiți și prețuite rezultatele nepregetatei trude românești. Uzine și școli, spitale și altare se înalță sau se redeschid pentru ocrotirea unei vieți civilizată și creștină, iar oamenii pornesc din nou cu conștiințele — cu nădejdile și cugetele — descătușate din împilare și sfârșiți spre rosturile lor adevărate și zămislitoare. Nici o neroică invenințată nu mai amenință zarii senini ai celor cari au dreptul trudnic, dar rodnic, ai noilor înfiripări și zboruri. Iacobele rele au fost risipite și minunile curate și înviorătoare ale unei noui epoci făuritoare coboară protestinden dihul siguranței și al libertății. Deznădăjduită și înfricoșată, fiara omenească se ridică din nou la rangul său damnator pentru fiere.

„PRIN SBUCIUM FĂRĂ SEAMĂN, PRIN GREUTĂȚI NEINCHIPUITE, MI-A FOST DAT SĂ GUVERNEZ"

(URMARE DIN PAGINA 1-a)

sufletul poporului nostru.

Am ajutat, atât prin opera socială cât și prin înzestrarea spitalelor, o așezare nouă a sănătății Poporului Român și n'am cruțat nimic pentru opera sanitară.

Am readus în patrimoniul Statului bunuri și despăgubiri valorând câteva miliarde, făcând în parte judecata moralizatoare a trecutului și a vinovaților lui.

Prin măsuri financiare chibzuite, am purtat cel mai cumplit și greu război, fără impozite grele, fără apăsări neobișnuite. Deaceea cer tuturora să înțeleagă, și mai ales acelora care își păstrează nestingherite averile, că de războiul acesta ei sunt cei dintâi care folosesc.

Pentru a putea purta mai departe, fără jertfe grele, răspunderea războiului și a viitorului nostru, cer tuturora să-și unească sforțările pentru ca, prin cumpătare, prin disciplină, prin zdrobirea tuturor speculanților și nevrednicilor profitori ai ceasurilor grele, să putem păstra echilibrul economic și să putem asigura circulația bunurilor și a aprovizionărilor, cu tot anul greu.

Pentru că războaiele nu se câștigă numai pe câmpuri de bătae, ci și prin unitatea morală și disciplina economică a Poporului întreg.

Dacă privim încercările altor popoare, zdruncinul și suferințele acestora, trebue să găsim în încercările noastre puteri noui de viață și de încredere.

Guvernul va continua să-și facă datoria, ajutând pe funcționari, înlesnind aprovizionările și continuând politica de credite care să sprijine economia națională, așa cum a făcut-o și până azi.

Lucrările publice, drumurile și căi noui de transport vor putea înlesni și în viitor activitatea economică și da brațelor de muncă românești posibilități noui.

Drumurile, căile ferate, podurile și îmbunătățirile mijloacelor de transport făcute în acești doi ani, cu toate greutățile războiului, stau dovadă cât s'a lucrat în această direcțiune.

Vom continua să sprijinim magistratura, pentru că Corpul Judecătoresc trebue să sprijine azi Statul și să-și înțeleagă răspunderea prin aplicarea spiritului de dreptate și nu numai a literei legii, de multe ori învechită.

Reforma administrației Statului va fi în curând înfăptuită.

Legi de organizare a puterii centrale și a administrației locale vor pune Statul nostru și administrația lui pe baze noui și sănătoase, distrugând centralismul și birocrația.

ROMANI,

Desigur, ceeace s'a înfăptuit nu împlinește toate râvnele și nu poate satisface pe toți.

Dar eu am luat răspunderea acestui Neam în ceasuri când ruinele greșelilor trecutului s'au prăvălit pe noi.

Și numai prin sbucium fără seamăn, prin greutăți neinchipuite, mi-a fost dat să guvernez, pe când alții au avut ceasuri de liniște, de pace și de belșug pe care nu le-au știut folosi.

Vă cer tuturor să înțelegeți acest lucru și să nu așteptați dela mine și de la Guvern ceeace în împrejurări grele de război nu se poate înfăptui.

Să avem toți gândul țintă la viitorul Neamului nostru.

Să avem toți conștiința luptei sfinte și necruțătoare în care suntem angajați.

Să fim trezi și plini de încredere;

Și să fim gata a da exemplu cu propria noastră faptă de împlinirea acestei răspunderi, așa cum pe câmpurile de bătae, cu viața și sângele lor, știu să răspundă soldații noștri.

Un Neam care își trăește puterea prin conștiința și sângele fiecăruia dintre luptătorii lui, nu poate să piară.

ROMANI.

Doi ani de muncă pentru țară s'au încheiat pentru mine.

Un an nou de poveri grele și de răspunderi cumplite îmi apasă sufletul.

Pentru mândria noastră de români;

Pentru apărarea pământului nostru;

Pentru zidirea dreptului nostru;

Pentru a merita jertfa eroilor noștri;

Pentru a răscumpăra sângele martirilor noștri;

Să fim cu toții o singură conștiință, un singur crez, o singură faptă,

Să pășim plini de încredere în pragul acestui nou an al revoluției românești și al luptei noastre desrobitoare.

Cu credință în victoria noastră;

Cu Dumnezeu înainte;
Trăiască Regele!
Trăiască România!

ANTONESCU
Mareșal al României
și
Conducătorul Statului

...OAREA DELA ROSTOV

Mai rămâneau, după căderea Sevastopolului și izgonirea inamicului din Crimeea, Rostovul care era îndreptat cu vârful spre Ucraina și care domina într'o oarecare măsură, întreaga coastă răsăriteană a Mării de Azov. Poate de aceea bolșevicii au încercat cu orice preț o rezistență aici, fortificând orașul într'o așa măsură, că la un moment dat, impresia de Sevastopol era așa de asemuită încât trupele o simțeau fizic. Șanțurile și obstacolele din jurul orașului, sutele de baricade cu o lărgime de 5-6 metri, zidite din beton, în toate gurile străzilor, în mijlocul lor, chiar în porțile clădirilor, orașul însuși clădit pe 2 sau 3 vârfuri de dealuri, mare, cu o populație de 600.000 de locuitori, răspândit și prăvălit peste întinsul stepei, dealungul Donului. Donul apoi, mălos și umflat între maluri, au fost nădejdile de stavilă pentru înaintarea oștașului german și român.

Înaintarea, însă s'a oprit atâta timp cât să dea ocol orașului și să pornească un prăpăd nou de bombardament aviatic. Rezistența a fost înfrântă. Orașul încercuit, apoi cucerit; din clipa aceea, însă, inamicul a dispărut... Pornise o goană spăimântătoare și nu știu ce bar fi putut ajunge...

...In urmă, Rostovul fumega, agonizând; amprentele avioanelor erau aceleași ca la Sevastopol. Fulgerul mâniei izbise în creștet clădire după clădire și acormonise pretutindeni după dușman.

Dar, locul unde urgia se vânjolise în vârtejuri mari, a fost Donul... Inamicul gonea spre trecătorile lui și retragerea trebuia tăiată.

Mirosuri pretutindeni a arș; străzile care coboară în port sunt un amalgam de care de luptă distruse, de fel și fel de vehicule răsturnate în gropi, arse până în scheletul fierului. Hoiturile cailor întinși pe lături, umflați, cu picioarele răschirate către vârdub, încă n'au fost înlăturate. Peste râu, podurile zac frânte în două, în trei; sub epave, apa tremură uleioasă, vârcoasă parcă.

Începuse goana turbată. O goană de oameni hărțuiți, înfrânți... subți și veșteji, cu spaima crispată în suflet și în priviri, goneau dinaintea pasului nostru și spintecau stepa grăbiți s'ajungă la apele Kubanului, la Caukaz. Noi ne așteptam ca în diferite puncte să găsim rezistență; de prisos, de sigur, căci loveam în plin, dar fără ca nimic să se întâmple, trecusem și de Bataisk și de Nowo-Nikolewka, apoi de Plotono-Petrowka, ocolirăm Orlowka și lăsarăm în urmă zeci de kolhozuri, de sătulețe toici, înmormântate în pustietatea aceasta imensă. Dar inamicul nu îndrăznește să ne oprească; goneste înainte, halucinat, în febră. In urmalui, pe o linie care marchează un front din partea nordică a pungii în care o încercuit inamicul dela Stalingrad și până la țărmul Mării de Azov, unitățile germane motorizate și diviziile românești de vânători și de cavalerie sunt parcă un torent care se revarsă peste piepturi stepei.

Trec așa, alle și nopți, săptămâni chiar... Caravanele din urmă ridică nori uriași de praf care înalță ziduri albe între cer și pământ. Posturile de comandă operează din mers. Hrana se ia pe apucate, n'ai timp nici jumătate de ceas pentru mâncare. Gonesc bolșevicii și gonim și noi... Trebue să fim acolo, lângă ei, gata în tot momentul de lovit. Îi istovim și-i aleim în goana aceasta nebună, le sdrobim toate încercările de rezistență.

Unitățile motorizate germane bat spre Marea Caspică... Primele linii sunt în fața ei... Marea de Azov rămâne din ce în ce în urmă, liniștită; celelalte unități germane și române se apropie de Kuban. Rândurile se strâng... Poate inamicul încearcă ceva aici, căci — iată — divizia vânătorilor încinge o mică hărțuială cu câteva cuiburi de rezistență bolșevică, care sunt distruse îndată, cu pierderi mari pentru ruși și asta nu, mai după zece zile de goană! Dar, — Doamne, ce-ar mai putea încerca? Ce obstacole și fortificații s'ar mai putea opune brațului de fier care a dărâmat Sevastopolul?

Gonim inamicul spre Caucaz... Este întocmai ca și în Crimeea, — o speranță, dar mai mult o ilurie a lui... Așteaptă veți, desigur ca țara aceasta să se profileze în zare munții. Dar și Sevastopolul a fost bârât de lailalți! Nu! E zadarnică orice speranță, orice amăgire. Caucazul e o cușcă. Leșpezii bolșevici care au scăpat dela Sevastopol și cei care gonesc acum dela Rostov, se îngrămădesc la intrare și caută ascunzișuri. Cheia cușcii este însă în mâinile noastre...

ȘTIRI DE PRETUTINDENI

Generalul de divizie Gh. Manoliu, decorat de Fuehrer

Fuehrerul a decernat Crucea de cavaler al ordinului Crucea de Fier generalului de divizie Gheorghe Manoliu, comandantul unei divizii române de munte.

La comanda diviziei sale, generalul Gheorghe Manoliu s'a distins în mod strălucit în luptele dela Sevastopol printr'un exemplar spirit de inițiativă personală și printr'o mare putere de hotărâri îndrăznețe.

Totdeauna în prima linie, el a cerut cu vânătorii săi de munte poziții situate pe înălțimi apărate cu înverșunare de bolșevici și a contribuit esențial cu vânătorii de munte la marele succes al stăvilului de pătrundere în cetatea apărată cu disperare de inamic.

Elogiu pentru vitejia ostașilor noștri din Răsărit

D. Juan Manuel de la Aldea, ataşatul de presă al Spaniei la București, ne trimite de pe frontul unde luptă bravii noștri soldați următoarele rânduri:

„La prim front, pe stepa pustie și bătută, am luat contact cu ostașii românești noui. Împreună cu ei, am trăit zile neuitate, participând la suferințele, la necazurile și la bucuriile lor. Am fost prezent deasemenea în timpul bătăliei, când bombardamentele, canonada și pârâitul armelor automate îmi răsunau în urechi. Admirația mea pentru soldatul român și eroicii săi ofițeri nu cunoaște limite. Am admirat curajul lor neobișnuit.

Paginl de glorie, demne de străbunii ei, sunt scrise azi de armata română în stepele Rusiei comunizate.

Poporul român trebue să se simtă mândru de eroicii săi războinici, de vreme ce jertfa și eroismul lor au o dublă semnificație pentru patria românească mai întâi de a fi desrobit teritorii cotropite și apoi, de a fi creat România nouă, care datoriță sângelui lor vărsat cu atâta generozitate, va ocupa în Europa de mâine, locul care i se cuvine prin istoria și valoarea sa".

La expoziția „Războiul în imagini" vor fi expuse lucrări ale Fuehrerului

Expoziția „Războiul în imagini" deschisă zilele trecute la București în prezența d-lui prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului și a d-lui baron von Killinger, ministrul Germaniei la București, a fost completată în mod deosebit, începând de Duminică 6 Septembrie cu șapte reproduceri, șase aquarele și un desen datorite pictorului de război Adolf Hitler.

Se știe că Fuehrerul, în mâinile căruia stă azi conducerea Marelui Reich German, a făcut el însuși în războiul trecut tablouri de război. Frontaşul necunoscut în acel război și-a făcut pe deplin datoria nu numai ca ostaș ci și ca un artist cu ochiul ager care a izbutit să rețină în linie și culoare, peisajul sumbru al războiului.

„România și navigația pe Marea Neagră"

Sub titlul de mai sus, revista elvețiană „Feuille de Neufchatel" publică un mare articol pe trei coloane în care, după ce descrie portul Constanța scrie între altele:

După căderea Sevastopolului, controlul sovietic în Marea Neagră a dispărut. Perspective noui se deschid pentru statele riverane și în deosebi pentru România. Din această cauză, România a hotărît construirea unor noui vase.

Munca realizată până acum de mica flotă de război românească ne permite să deducem că, dacă ar fi fost mai numeroasă, forțărețele Odesa și Sevastopol ar fi fost cucerite într'un timp mai scurt.

De 15 ori mai mică decât flota sovietică, flota română a scufundat de la 22 Iunie 1941: distrugătorul „Moscova", a avariat distrugătorul „Harkov" și a scufundat șapte submarine. Un vas de transport sovietic de 12.000 de tone a fost scufundat de submarinul român „Delfinul". Pe Dunăre românii au distrus șapte vedete rapide și două vase auxiliare, au avariat două monitoare, două vedete și un vas auxiliar.

În încheere ziarul elvețian scoate în evidență importanța bunăriî ca mijloc de transport pentru România.

Revoluție în Irlanda de Nord

În Irlanda de Nord englezii au executat acum câteva zile pe naționalistul Williams în Belfast. Din cauza în care s'a aflat de această crimă, au isbucnit pretutindeni manifestații puternice antibritanice. Ultimele vești venite de acolo arată că situația devine din zi în zi mai încordată. La Randalstown a explodat o bombă, omorând un sergent de poliție și întrerupând toate legăturile telefonice.

Se anunță că poliția engleză arestează mereu persoane care sunt bănuite. Conspiratorii din armata republicană irlandeză atacă cu armele pe soldații englezi și nord-americani.

La Belfast s'au făcut numeroase arestări în masă printre tinerii irlandezi. Poliția a pus tancurile pe străzi. Noaptea s'a încercat aruncarea în aer a unei cazărme de poliție din localitatea Randalstown. Tulburările continuă cu toate măsurile aspre luate de poliție.

Guvernul francez contra atacurilor aeriene engleze

Am arătat la timp că englezii bombardează mereu populația civilă a Franței. În ultimul timp au atacat cu îndârjire acelerași. Reacția acestei mișelii n'a întârziat să vină.

Ambasadorul Franței la Madrid, d. Pietri, a remis ambasadorului Marii Britanii o notă a guvernului francez în care acesta protestează cu energie împotriva atacului aviației britanice contra trenului Bordeaux-Paris.

NOVOROSISK A CĂZUT

Bravura cavaleriei române

IN CAUCAZ

forțele germano-române merg din victorie în victorie. La 1 Septembrie trupele germane și române au forțat strâmtoarea Kerci și au izbutit să facă legătura cu armata română din peninsula Taman. In acest chip, Marea de Azov a intrat pe deplin în stăpânirea Axei. Peninsula Taman a fost curățită în întregime de către armatele române, care au cucerit portul Tamanskaia și insula Kossatusela. Prin luptele de curățire au făcut numeroși prizonieri și au fost capturate 37 de tunuri.

După lupte crâncene și după ce au fost străpunse toate fortificațiile, divizii germane din Wurtemberg, Baden, Franken, Hessen, la care s'au alăturat unitățile românești de cavalerie **au cucerit portul Novorosisk. Prin pierderea acestui port, ultimul port de război însemnat ce mai rămăsese flotei sovietice din Marea Neagră, forța maritimă rusească din această Mare a fost anihilată. De acum înainte este liber drumul armatelor Axei pe țărmul Mării Negre.**

Succesele de până acum obținute în Caucaz mărese prestigiul armatei românești, umplându-ne sufletele de mândrie, prin contribuția de neprețuit a soldatului nostru. Dovedim din nou că alianța noastră cu Germania se întemeiază pe fapte de arme, mergând până la cel din urmă sacrificiu.

In Marea Neagră au fost scufundate șapte vapoare. Cu acestea totalul tonajului pierdut de Sovietici se ridică la 44.900. Zi de zi se duce astfel în fund toată flota rusească din Marea Neagră, apropiindu-se tot mai mult de noi ziua când această Mare va fi în întregime în stăpânirea Axei.

In Munții Caucaz trupele germane au cucerit încă o trecătoare situată la mare înălțime în munți. Puținele trecători din masivii Caucazului cad pe rând în stăpânirea Axei, înlesnind astfel stăpânirea definitivă a petrolului rusesc din regiunea Caucaz.

LA STALINGRAD

se prăbușesc toate cazematele și cuiburile de mitralieră, luptele dându-se în prezent la periferia de vest a orașului. Stalingradul, aerodromurile situate la răsărit de Volga, cum și legăturile cu spatele frontului sunt bombardate ziua și noaptea. Orașul este o mare de flăcări. Însuși informațiile date de Englezi arată că Stalingradul își trăiește ultimele zile.

Pe Volga, aviația germană a scufundat trei canoniere, două monitoare, șase cargoboturi, două remorchere, cum și alte vase mai mici. Atingând Volga, armatele germane au pus stăpânire pe circulația de pe Volga, tăind calea de aprovizionare a armatei rusești din Caucaz și împărțind definitiv Rusia în două, partea cea mai productivă intrând în stăpânirea Axei.

LA NORD

toate atacurile rusești sunt zadarnice. La Kaluga, Rjev, în sectorul Voronej, cum și pe Neva sau lacul Ilmen, se macină zi de zi armate întregi rusești, care atacă în speranța că ar putea întoarce frontul german. Cu prilejul unei încercări de trecere peste fluviul Neva au fost scufundate 26 de bărci din totalul de 26. La Kronstadt au fost scufundate un vas culegător de mine și un șlep. Numai în zilele de 3 și 4 Septembrie, Rușii au pierdut 182 de avioane, iar în zece zile, adică dela 25 August și până la 4 Septembrie, pierderile se ridică la 1062 avioane, față de 49 avioane pierdute de germani.

IN ANGLIA

avioanele germane au bombardat instalații de război importante dela Dover și Norwich.

După mărturisirile unui ziar englez, Rușii se retrag începând dela Rjev și până în Caucaz. Curând, Caucazii și Volga vor intra în stăpânirea Germanilor, lipsind pe Ruși de cele mai bogate terenuri în oameni, minereuri și grâne.

COMUNICATUL GERMAN DIN ZIUA DE 7 SEPTEMBRIE

BERLIN, 7 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

După cum s'a anunțat printr'un comunicat special, fortăreața terestră și maritimă Novorosiisk, ultimul port de război important, care mai rămăsese flotei sovietice din Marea Neagră după Sevastopol, a căzut. Divizii din Wuertemberg, Baden, Franconia și Hessa, cu colaborarea formațiunilor de cavalerie române, au reușit această măreață victorie prin grele lupte de fortificații date zile întregi și în cele mai grele condițiuni de teren. Prada de război nu poate fi încă evaluată.

In lupta dela Stalingrad, trupe germane și române au câștigat mai departe teren, prin lupte grele. Inamicul și-a reînoit atacurile sale de diversiune, prin punerea în linie de puternice formațiuni de infanterie și blindate, în partea de nord a poziției de baraj germane.

Toate atacurile au fost respinse cu pierderi sângeroase pentru inamic, iar 108 tancuri sovietice au fost nimicite. Divizii de blindate și infanterie motorizată, sprijinite de formațiuni de aviație și de artilerie antiaeriană au o parte hotăritoare în această luptă.

Atacuri de zi și de noapte ale aviației au fost îndreptate împotriva regiunii orașului. În plus, în cursul nopții, au fost bombardate aerodromuri dela răsărit de Volga.

La nord-vest de Medin, atacuri repetate ale inamicului au fost respinse, prin contraatacuri în parte.

Prin bombardamente de noapte, instalații de aerodromuri dela nord-vest de Moscova și traficul de aprovizionare al inamicului au fost lovite cu efect.

La sud de lacul Ilmen, au dat greș atacuri locale ale Sovieticilor.

Deasemeni, la sud de lacul Ladoga, mai multe atacuri au fost respinse cu mari pierderi sângeroase pentru inamic. Prin contraatacuri, forțe inamice au fost încercuite și nimicite. Cu acest prilej, sovieticii au pierdut peste 1200 morți.

Pe lacul Ladoga, un vas de pază și un șlep au fost scufundate prin lovituri de bombe, iar un alt vas de pază și 3 șlepuri au fost avariate.

In sectorul central al frontului din Egipt, un atac inamic a fost respins.

Avioanele de luptă și de bombardament în picaj au atacat, și ieri cu efect bun, poziții de artilerie britanice, concentrări de care blindate și autocamioane, precum și un aerodrom din Golful Arab.

Avioane germane de vânătoare au doborât în lupte aeriene 15 avioane inamice. Un alt avion a fost doborât în regiune maritimă dela sud de insula Corfu.

După atacuri de hărțuire date fără efect în timpul zilei, formațiuni ale aviației britanice au atacat noaptea trecută Germania de vest. Populația civilă a avut pierderi. In cartierele de locuințe din mai multe localități, mai ales la Duisburg, au fost pricinuite pagube materiale și stricăciuni la clădiri. După știrile de până acum, 11 din avioanele care atacau au fost doborîte. Inamicul a mai pierdut alte 7 avioane cu prilejul unor raiduri în teritoriile ocupate din vest.

Avioane germane ușoare de luptă au atacat cu bombe de calibru greu în cursul zilei de ieri obiective importante de război din Anglia de sud și centrală, precum și instalații portuare de pe coasta de nord-est a Angliei. In cursul nopții, avioane de luptă au bombardat instalațiile de șantiere din Sunderland. Au fost observate numeroase explozii.

După cum s'a anunțat printr'un comunicat special, submarine germane au scufundat din convoaie și prin vânătoare de vase izolate, pe coasta de răsărit a Americei, în Atlantic și în fața coastei de Vest a Africei, prin lupte grele, 17 vase, cu o deplasare totală de 104.000 tone.

Tipografia Societatea Națională de Editura și Arte Grafice „DACIA TRAIANA", București Str. Sărindar 5-7-9 — înmatriculată sub Nr. ... la Reg. Oficiului Comerțului București.
Tipărită la 7. IX. 1942.